

OLAT NIEUWS

JAARGANG 32 • NUMMER 5 • MEI 2006

IN DIT NUMMER

Verslag uit Linz

PAG 10-11

La Gomera

PAG 12-15

Rond de Sint Jan

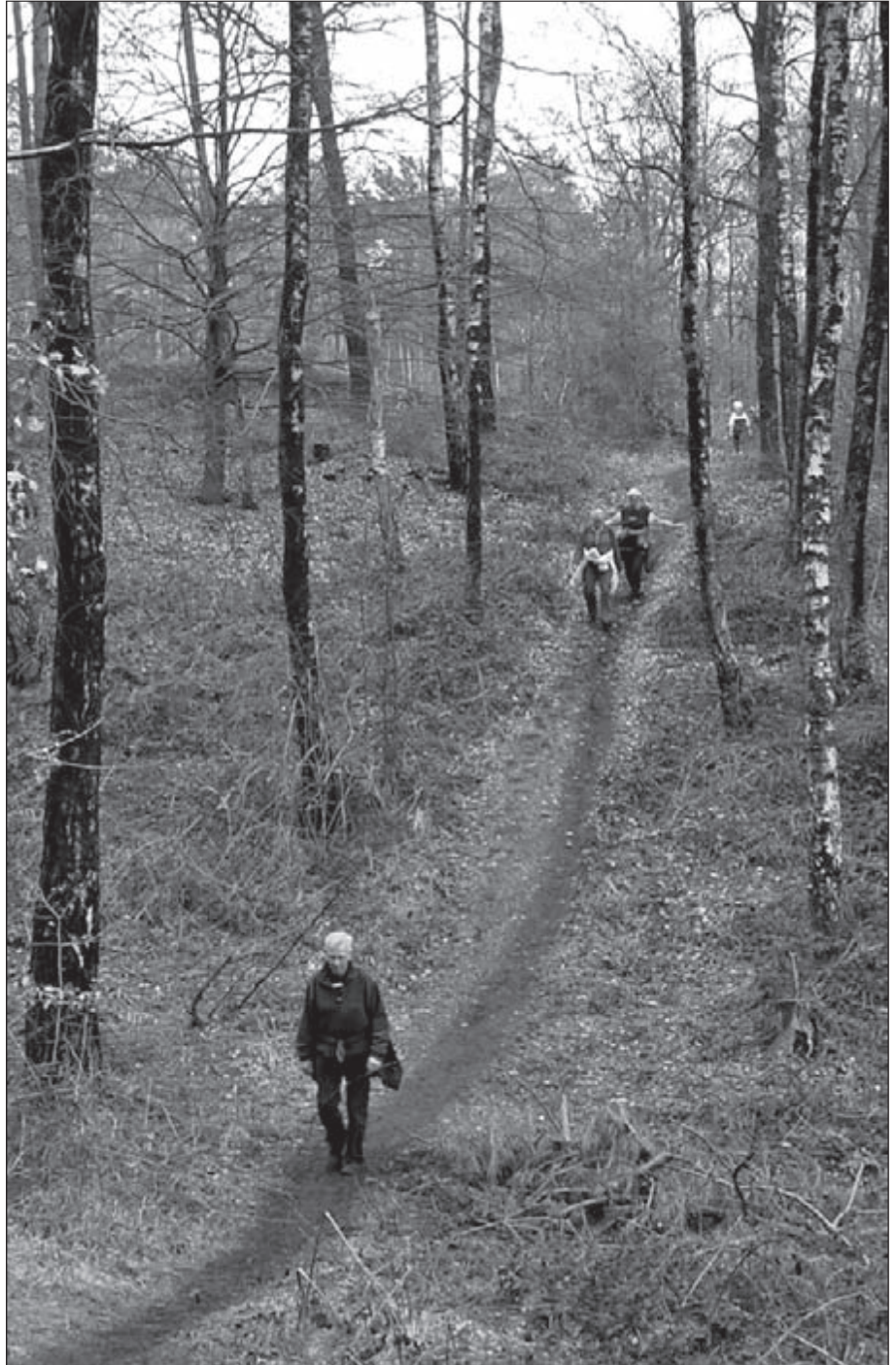
PAG 20-23

Naar Sint Petersburg

PAG 24-25

*De Bosbesjstocht
in Groesbeek*

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Francien vd Laar,
040 2552742/0499 471298

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

ERELEDEN

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester, Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers, Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Mia Dielesen, Toon van Wordragen

Voorwoord

Eenieder die nu naar buiten gaat, kan genieten van het ontwaken van de natuur, de groei van planten, de paring van dieren en vooral de zang van vogels. Het spreekwoord zegt ook: 'In de mei legt elke vogel zijn ei'.

Men vraagt zich wel eens af of bepaalde planten ook door de mens gebruikt kunnen worden. Zo wordt bijvoorbeeld van de pinksterbloem, die men volop kan vinden in weilanden, loofbossen en langs sloten, soms gevraagd of die eetbaar is. Zelf heb ik wel eens gelezen dat deze bloem behalve mooi, ook erg smakelijk is.

Net als zijn familielid de waterkers, heeft de pinksterbloem een mosterdachtig scherp aroma. De blaadjes, de stengeltoppen en de bloemknoppen smaken blijkbaar goed in een salade, soep of op de boterham. De pinksterbloem bevat veel vitamine C. Om die reden werd deze bloem in het verleden als geneeskruid toegepast bij krampen en chronische huidkwalen.

Als U dit leest, zijn al onze winterwandelingen al weer verleden tijd – zelfs de lentewandeling bij uitstek, de Paastocht, ligt alweer achter ons.

Maar... met dit alles nog vers in het geheugen blijft OLAT actief bezig met het organiseren van evenementen. Denk maar aan onze avond-vierdaagse in Sint-Oedenrode.

Onze avond-vierdaagse wordt elke dag van uit een ander kerkdorp georganiseerd. Op dinsdag 13 juni starten we vanuit gemeenschapshuis de Beckart in Nijnsel, woensdag vanuit café Het Riethof in Boskant, donderdag zal dat café Den Toel in Olland zijn en vrijdag – tevens de afsluiting – is dat café Oud Rooi, in het centrum van het dorp.

Wij verwachten dat er veel deelnemers zullen zijn, en denken ook dat het de wandelaars vooral bij binnenkomst op vrijdag niet aan belangstelling zal ontbreken.

En ik eindig weer met de bekende spreuk:

DUS AAN DE WANDEL!

Tot volgende maand,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactie

Margriet Fischer (coördinatie)
Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
0495 539421, margriet.fischer@home.nl
Peter van de Ven
Mirjam Kies

Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)
martenhogeweg@chello.nl

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
margriet.fischer@home.nl
voor plaatsing in het juninummer: **uiterlijk 21 mei**

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 5

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
In memoriam 'Moeke' van de Ven <i>Theo Tromp</i>	2
Onze jarigen	3
Prikbord <i>Theo Tromp</i>	4-5
Ledenadministratie en ziekenboek	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Avond-vierdaagse	6
Clubreizen; Kempische Wandeldagen	7
Lange-afstand-, prestatie- en snelwandelen	8-9
WK in Linz: 'We hadden het niet willen missen' <i>Klaas Bakker</i>	10-11
Wandelreis naar La Gomera en Tenerife <i>Peter van de Ven</i>	12-15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom <i>Christiaan Koehler</i>	18-19
In etappes rond de Sint Jan <i>Joop Reichenfeld</i>	20-23
Marten Hogeweg loopt de E9 naar Sint Petersburg <i>Mirjam Kies</i>	24-25
De Bosbesjesticht in Groesbeek <i>Ben Jeursen</i>	26
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	27
Brievensbus	27
Verslag van de 60 km in Boskant <i>Willy Timmermans</i>	28-29
Naar Visé: het laatste stukje Pelgrimspad II <i>Henri Floor & Coos Verburg</i>	30-31

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

IN MEMORIAM

Mina van de Ven- van de Wijnboom

Ik was aan het wandelen in het Engelse Kent, toen het bericht kwam dat moeke van de Ven overleden was.

Mina van de Ven was geen OLAT-lid, maar de moeder van ons lid Jan van de Ven, en haar huis was vroeger de plaats tijdens de Kennedymars in Someren waar we even vlug een bakkie koffie namen en een broodje. Steeds stond ze daar langs de Slievenstraat 73 klaar met warme koffie of thee voor de OLAT-familie. Altijd een gast-

vrije ontvangst in die gezellige keuken in dat kleine boerderijtje, en er werd al snel een bordje bij geplaatst.

Bij de start van onze eerste Koerierstocht bleek de chauffeur van de verzorgingswagen verhinderd te zijn. Binnen een uur had zij samen met haar man Frits deze taak overgenomen voor een aantal dagen, zodat deze wandelweek over ons allereerste wandelpad van '750 jaar Stadsrechten' normaal doorgaan kon vinden.

Ook later, toen wij een nieuwe plaats moesten vinden voor onze OLAT-materialen, was zij het die ons aanbood om dit bij hun op het terrein te doen.

Altijd gastvrij en vriendelijk, zo zal ze in mijn gedachten blijven. Vele malen was ik er te gast en steeds was ze belangstellend hoe het nu met de kinderen ging en met OLAT in het bijzonder. Een familie die erg betrokken was bij het wandelen, zowel bij OLAT als bij de Kennedymars van Someren.

Ze zal nu in onze herinneringen voortleven. Rust zacht, en de nabestaanden veel sterkte met dit verlies.

-Theo Tromp-

Tot onze spijt moesten wij vernemen dat de moeder van ons erelid Jan van de Ven,

Mina van de Ven-van de Wijnboom,

op 4 april is overleden. Zij werd 84 jaar.

OLAT wenst Jan, zijn vader en de overige familie en vrienden veel sterkte toe bij het dragen van dit verlies.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MEI		
16	Gemma Delisse - Munsters	Erp
16	Rianne Couwenberg	Helmond
16	Klaas Bakker	Vught
16	Ton Wijkman	Eindhoven
17	Riet Emans - Hendriks	Weert
17	Marc van Dijk	Waalre
18	Ruud van der Horst	Oss
19	Marijke van de Eertwegh	Sint-Oedenrode
19	Marcelino Sobczak	Heerlen
19	Annie van Langen - v/d Ven	Sint-Oedenrode
20	Riekie van de Ven	Eindhoven
20	Wim van Roosmalen	Sint-Oedenrode
20	Hans van Rijswijk	Heeze
20	Jo Heijmans	Neeritter
21	Tonnij Sloos - Biemans	Aarle Rixtel
21	Henk Kuiper	Eindhoven
21	Margriet Strouken	Lottum
22	Piet Bressers	Oirschot
22	Boetje Huliselan	Vught
22	Lisette Bens - Duijk	Eindhoven
23	Ruben Wolffensperger	Weert
23	Bernadette Terra - Smits	Heesch
24	Jac. Duizer	Spijk Gld
24	Paula Hendriks	Groenlo
25	Cees Punselie	Nijmegen
25	Enrico Robbemont	Son
25	Harry Lutters	Deurne
25	Connie Raymakers - Volaart	Oss
25	Franny v.d. Ree	Maarheeze
25	Ingrid van Boxtel	Uden
26	Joke van de Vossenbergh	Eindhoven
26	Betty van Gerwen	Mierlo
26	Anna Vos	Cuijk
26	Ad Ketelaars	Sint-Oedenrode
27	Anneke Wijdeven	Gemonde
27	Beppy Jamry	Oirschot
27	Frans Smits	Linne
27	Ad van Dijk	Nuenen
28	Gerrit de Gier	Broek in Waterland
28	Annie Bogert	Hapert
29	Johan van Oorschot	Sint-Oedenrode
29	Francien Swarts	Boekel
29	Jackeline Oomen	Nuenen
29	John Schepens	Oirschot
30	Tine Blanken	Veldhoven
31	Harry van Woerkum	Eersel
31	Mariette van Ampting	Rosmalen
31	Bertha van Gemert - de Greef	Geldrop
JUNI		
2	Ger Klösters	Uden
2	John van Leeuwen	Eindhoven
3	Mieke van Buul	Eindhoven
3	Peter van Buul	Eindhoven
3	Wil Wagemakers	Eindhoven
4	Nelly van Beek	Sevenum
5	Willy Timmermans	Veghel
5	Annie Keuzenkamp-van Beurden	Sint-Oedenrode
6	Peter te Hennepe	Rheden
6	Ad Martens	Rijsbergen
6	Jan Malipaard	Burgh Haamstede
7	Joke van der Sanden	Boxtel
7	Josie v/d Vondervoort	Oerle
7	Marietje Billekens	Geldrop
7	Angeline van de Ven - van den Berg	Schijndel
7	Tinie Snoeijen	Heeze
8	Fien de Vries	Geldrop
8	Toon Beekmans	BEEK EN DONK
9	Marnix Frijters	Roosendaal
9	Wies Kilsdonk	Eindhoven
9	Dirk Maassen van den Brink	Leiden
10	Hans van der Sanden	Boxtel
10	Annie van Kemenade	Eindhoven
10	Marga Meulendijks	Uden
10	Henri Floor	Driebergen
11	Tjeu Looijmans	Heeze
11	Willem Schoonhen	Eindhoven
11	Regina Martens	Etten-Leur
11	Wim van de Wittenboer	Eindhoven
12	Carry Ombelet	Heerlen
12	Jansen Cor	Borculo
13	Jacques Smits	Son
13	Janet van Gennip	Eindhoven
13	Elly Knots	Veldhoven
14	Ineke van der Linden	Sint-Oedenrode
15	R. Hendriks	Heeze

PRIKBORD

GESLAAGDEN WANDELPADEN

Airbornepad Market Garden

141	A. Arends	Nijmegen
142	Erwin Vaessen	Hechtel (B)
143	Lutgarde Houben	Hechtel (B)

Peellandpad

H. Veraa	Valkenswaard
Willy v.d. Ven	Valkenswaard

NIEUWS WANDELPADEN

Wandelpad '100 Jaar KNBLO-NL'

Afgelopen maand ben ik benaderd door de projectgroep '100 Jaar KNBLO-NL' voor de realisering van wandelpaden in de provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg in het kader van de jubileumviering in 2008. Het zijn niet bepaald de paden zoals wij die normaal voor ogen hebben, want zij moeten grotendeel rolstoelvriendelijk zijn.

Voor Zeeland heeft Theo Klanke toegezegd zich in te zetten voor de realisering van een pad in die provincie. Voor Brabant en Limburg zal ik zelf een groepje samenstellen. Mocht je belangstelling hebben, neem dan contact met me op.

De routes zullen in afstand variëren van 80 tot 120 kilometer en ze voeren langs enkele zorginstellingen. Op die plaatsen zal steeds een lus van 3 à 4 kilometer geheel rolstoel-/rollator-vriendelijk gemaakt worden.

Wandelpad rond Sint-Oedenrode?

Vanuit de Rooise Wandelaars is de persoon van Theo van de Ven een opzet gemaakt voor een wandelpad om onze oprichtingsplaats Sint-Oedenrode heen. Mogelijk zou dit in de toekomst een nieuw OLAT-wandelpad kunnen worden, in de geest van het Hertog Hendrikpad en het Graaf van Hornepad. We houden jullie op de hoogte van de ontwikkelingen.

Airbornepad

Het Airbornepad Market Garden wordt nog steeds druk bewandeld en we ontvangen er veel positieve reacties over. Door werkzaamheden is het traject versperd in Eindhoven (bij het stadhuis) en in Son en Breugel. Men zal met behulp van het kaartje even een kleine omleiding moeten vinden. Dit is echter tijdelijk en zodra men klaar is zal de markering daar worden aangebracht.

Naar de 100 Engelse mijl/24 uur op het eiland Man

De OLAT-verzorging voor de de 100 mijls/24 uurswedstrijd op het Britse Isle of Man is rond. We rijden er in ieder geval met een personenbusje naar toe. Onderweg maken we op de heen- en terugweg een excursie en verder nog een toer over het eiland. We zullen op Man de verzorging doen van alle Nederlandse en Belgische deelnemers die zich daarvoor hebben opgegeven.

Er zijn twee mogelijkheden: een zevendaagse busreis via Engeland met excursies (2 dagen), verblijf op Man (5 dagen) en de terugreis in twee dagen. Overnachting in B&B op basis van ontbijt. Er zal een rondreis over het eiland gemaakt worden over het bekende 85 mijl-parkoers van Man. Deze reis is ook geschikt voor niet-wandelaars, en ook voor degenen die tijdens de 24 uur een aantal kilometers willen wandelen. De busreis vindt plaats van 16 t/m 22 augustus 2006.

De andere mogelijkheid is een vlucht vanaf Amsterdam en zich op het eiland Man aansluiten bij de verzorging. Heeft u belangstelling, meldt u zich dan vrijblijvend aan.

Opgave bij Theo Tromp: m.h.tromp@hccnet.nl

De Drielse Rijndijk, met op de voorgrond een van de vele oorlogsmonumenten in deze omgeving. De tijd dat de wandelaar over de drukke weg moest is gelukkig voorbij. Men loopt nu door de uiterwaarden.

De lus van Driel over Heteren is bij laag water nu geheel verkeerloos te bewandelen.

Helaas hebben we nog geen reactie gehad op onze vraag over de situatie bij Nijmegen/Elst. Ja, we kennen deze plaats allemaal van de Nijmeegse Vierdaagse, en er wonen ook enkele van onze leden.

Wat zou het fijn zijn als één van hen daar het traject van Lent tot Driel zou willen gaan onderhouden. Het traject is makkelijk op de fiets af te leggen, dus het neemt niet veel tijd in beslag. Het zou ons de nodige reiskosten besparen als iemand van onze leden uit Elst en omgeving het traject zou willen onderhouden.

Ook voor het centrum van Nijmegen zou het fijn zijn wanneer iemand uit die stad dit gedeelte in de gaten wil houden.

Hertog Hendrikpad

Op donderdag 13 april hebben we met een groepje van veertien personen een wandeling gemaakt van Eindhoven naar Heeze. We hadden goed weer en hebben genoten van dit traject, dat door de groene long van Eindhoven kronkelt.

Bij de Hut van Mie Pils konden we de nieuwe informatiepanelen bewonderen waarop OLAT prominent aanwezig is. Er staan zitkubussen bij. Helaas waren de werkzaamheden door het slechte weer van de afgelopen periode uitgelopen, dus was men nog bezig met de bestrating en de afwerking. Ook de gemeente was blijkbaar de afspraak vergeten, want ondanks het feit dat zij zelf de datum en het tijdstip van ingebruikname hadden doorgegeven, was niemand van hen aanwezig.

Na het nuttigen van een lekkere kop soep

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. en Mevr. Ben en Riek de Coninck-van Rooy
Mariaoord 9, 5503 DD Veldhoven

Mevr. José Houtappels

Luxemburglaan 63, 5625 NB Eindhoven

Dhr. Jeu Strucks

Hoofdstraat 47, 6673 BC Andelst

Dhr. Herman Haijkers

Grevenmacherhof 13, 5625 LS Eindhoven

Dhr. en Mevr. Jan en Els Kleemans

Spieakker 10, 4841 NH Prinsenbeek

Mevr. Anneke van Helvoort

Lijnt 14, 5469 KG Keldonk

Dhr. Adri van der Graaff

Meent 119, 4817 NR Breda

Mevr. Annelies Hund

Fransbaan 465, 5627 JT Eindhoven

Mevr. Elly Teeuwen

Kerkdijk 2, 5492 HV Sint Oedenrode

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP :

Dhr. Mielch Brouwer, Doorwerth

Mevr. Martine Boshuizen, Doorwerth

Dhr. en Mevr. John en José van Hulst, Nuenen

Dhr. Erwin van der Looij, Nuenen

Dhr. Dietmar Adam, Düppenweiler

ZIEKENBOEG

Hein Lenders heeft medio april een darmoperatie ondergaan en moest daarna nog zeker tien dagen in het Geldropse Sint Anna Ziekenhuis blijven. Hein en zijn echtgenote Lien hebben al veel post mogen ontvangen, maar kaartjes ter ondersteuning blijven altijd welkom.

Het adres is: H. Lenders, Herdersveld 159, 5665 JN Geldrop.

en een trappist hebben we de tocht verder voltooid over het Pelgrimspad, om zo bij station Heeze weer afscheid van elkaar te nemen.

Opslag OLAT-materialen

We zijn momenteel hard op zoek naar een vervangende plaats voor de opslag van het OLAT-materiaal.

Mocht U de beschikking hebben over een schuur of andere ruimte waar dit zou kunnen, of heeft u een terrein waar eventueel onze container op geplaatst kan worden, neem dan eens contact op met een van de bestuursleden.

Wij zoeken iets in de omgeving Eindhoven, Sint-Oedenrode en Someren. Een lege kippenschuur, varkensstal of iets dergelijks. Liefst met water en verlichtingsmogelijkheid. Ook als je iets weet in je eigen omgeving of kennissenkring: denk er dan aan om dit door te geven.

De Hartstocht in Oosterbeek

Ook dit jaar ben ik benaderd om met een OLAT-ploegje de parkoersen te verzorgen voor de Hartstocht in Oosterbeek.

Deze wandeltocht wordt gehouden op zondag 24 september. De afstanden zijn 5, 10 en 20 km. De tochten voeren weer door de prachtige omgeving van Oosterbeek. Noteer alvast de datum in je agenda. Je zult er geen spijt van krijgen!

Net als vorig jaar vindt de start van het evenement plaats vanaf het terrein van hotel De Bilderberg. Voor het maken van de parkoersen teken ik zelf. Voor de bewaking, bepijling en ontpijling van de route heeft de OLAT-ploeg van vorig jaar zich weer beschikbaar gesteld, te weten Ad Verbakel, Ad Koerntjes, Rudie Polman en Cor Broerse.

Kijk ook eens op www.hartstichting.nl, waar onder 'nieuws en activiteiten' binnenkort alle informatie over deze tocht is te vinden. Ook dit jaar zal OLAT zeker weer prominent aandacht krijgen tijdens de uitvoering.

-Theo Tromp-

WANDELEN OP DINSDAG

Om de veertien dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek.

In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Truus van Vessem 040 2110413

Jos Scheepers 0495 535848

Kees van Iersel 0411 621706

ZOMERPROGRAMMA 2006

Datum	Route	Startpunt
23 mei	Soppen door de Peel	Herberg de Morgenstond St.Barbarastraat 35, 5766 PC Griendtsveen
06 jun	Doeverenroute	Café Westhoek Eindstraat 50, 5151 AE Drunen
20 jun	Taxandria Trek	De Postelse Hofstee Reuselseweg 66, Postel (B)
04 jul	Tuin van Brabant	Herberg van Boxtel Oisterwijkse-dreef 2, 5076 NA Haaren
18 jul	Tilburg West	De Kivietshoeve Nijkerkstraat 1, 5045 MC Tilburg
01 aug	Volmolentocht	Manege, Volmolen 9 Neeroeteren (B)
15 aug	de Plateaux	Venbergse Molen, Molenstraat 211 5556 TA Valkenswaard

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006

Datum	Startpunt
16 mei	Het Riethof
23 mei	Oud Rooy
30 mei	Vresselse Hut
06 juni	Den Toel
20 juni	Het Riethof
27 juni	Oud Rooy

Deelname voor OLAT-leden is voortaan gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Betsie van Mil 0413 475454

AVONDVIERDAAGSE

In Sint-Oedenrode wordt van dinsdag 13 t/m vrijdag 16 juni weer de jaarlijkse avondvierdaagse gehouden.

Elke avond vanuit een andere startplaats, maar wel steeds met dezelfde starttijden.

Datum	Startpunt	Plaats
di 13 juni	De Beckart	Nijnsel
wo 14 juni	Het Riethof	Boskant
do 15 juni	Den Toel	Olland
vr 16 juni	Oud Rooy	Sint-Oedenrode

(Zie voor de adressen onder 'Rooise Wandelingen')

Starttijden:

tussen 18.00 en 19.00 uur.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2006

zaterdag 24 juni	GR 56	Malmédy – Bütgenbach	24 - 15 km
zaterdag 26 aug.	GR 576	Nadrin – Huy	25 - 19 km
weekend 23/24 sept	GR AE	zat. Chiny – Chassepierre	17 km
		zon. Marbehan – Suxy	20 km
zaterdag 28 okt	GR 573	Brug Belleheid – Theux	24 - 17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00
Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00
Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.35 uur

Weert NS 8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert, 0495 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

KW DAGEN 2006

De Kempische Wandeldagen van OLAT hebben een recreatief karakter. Ze gaan zoveel mogelijk over onverharde paden. Voor iedere dag is er een ander parcours uitgezet door omliggende natuurgebieden, zoals het Dommeldal, de Strabrechtse Heide en Gijzenrooi. Er is dagelijks keuze uit drie afstanden.

Datum: 4, 5 en 6 augustus 2006

Startplaats: Sporthal Kievit, Linze 13, Geldrop

Afstanden Starttijden:

35 km	7.00 - 10.00 uur
25 km	8.00 - 11.00 uur
15 km	9.00 - 12.00 uur

Inschrijfgeld vóór 1 juli

	niet-leden	leden KNBLO-NL / NWB
3 dagen	€ 7,50	€ 6,00
2 dagen	€ 5,00	€ 4,00
1 dag	€ 2,50	€ 2,00

Inschrijfgeld ná 1 juli

	niet-leden	leden KNBLO-NL / NWB
3 dagen	€ 9,00	€ 7,50
2 dagen	€ 6,00	€ 5,00
1 dag	€ 3,00	€ 2,50

Overnachten

Men kan overnachten in de sporthal (eigen luchtbed en slaapzak meenemen) of met tent of caravan op een naastgelegen veld, vanaf donderdag 16.00 uur tot maandag 10.00 uur.

Overnachting kost € 7,50 p.p.p.n. en kan uitsluitend geregeld worden aan de start. Vooruitbetalingen worden teruggestort.

Overnachten kan eventueel ook bij particulieren.

Daarnaast kan men bij de VVV terecht voor logies in hotels of bij particulieren.

Informatie en inschrijvingen:

Mia Dielesen, 040-2552742 of kwdagen@dielesen.demon.nl

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 19 april 2006

1	Ernst Westerhoff	4425	5	Connie Raijmakers	1145		Wim Coolen	360
2	Marcelino Sobczak	4115	27	Kees Punselie	1110		Theo Gijzen	360
3	Hugo Prinsen	3520		Theo Klanke	1110		Gerrit Legierse	360
4	Hans de Vries	2935	29	6 Carry Ombelet	1085	11	Corry Nettekoven	360
5	Frances Rouppe vd Voort	2550	30	7 Mariette v Ampting	1040		Ted Liebrechts	360
6	Boetje Huliselan	2470		Evert v Ampting	1040		Louis Vernie	360
7	Sjef Koolen	2350	32	Mart Douven	970		Hans Bontekoe	360
8	Wim Freriks	2070		Gerrit Arfman	820		Frans Smits	360
9	Erik Dikken	2025	34	Piet Bernaerts	810	11	Maria van Hoek	360
10	Wim van Gemert	2015	35	Rolf Craanen	790	11	Coby Visser	360
11	Frits Mennen	1610	36	Jack Hendriks	740	11	Josee Schimmel	360
12	1 Anja van Kempen	1575	37	Ad Mollen	720	62	Piet van Buul	275
13	Klaas Bakker	1555	38	Claude Herman	680	63	Rien Taks	270
14	2 Hanny Klumpkens	1470		Cor v/d Heijden	680	64	16 Jans v Griethuizen	250
15	Paul Canters	1420	8	Jeannette v Boerdonk	680		Geert van Dijk	250
16	3 Henny van de Haring	1415	41	9 Mariet Douven	610		Jan van Houtum	250
17	Ben Duin	1330	42	Ron Timmermans	575		Hans van Grol	250
18	Henk Vink	1320	43	10 Doortje vd Akker	525		Frans van Horrik	250
	Gerrit van Haandel	1320	44	Jan Warrink	430		Tjeu vd Kerkhof	250
20	Kees Lambregts	1305	45	Kees Mol	360		Wil Timmermans	250
21	Co Tops	1290		Rini Welten	360	16	Maria vd Oetelaar	250
	Ad Verbakel	1290		Wim vd Wittenboer	360	16	Nelly van Bommel	250
23	Jelte van der Zee	1180	11	Riet Emans	360		Ton van Dijk	250
24	4 Nicole Nacken	1150		Peter vd Ven	360	74	19 Mirjam Kies	50
25	Huub Raijmakers	1145		Gerard Meeuwis	360			

(Met excuus van Ad voor fout in nummer 4)

OLAT clubcompetitie '06

13 mei	Etten-Leur	L.A.	80 km	360
			Kennedywalker	
19 mei	Geldermalsen	L.A.	110-100-80 km	460-430-360
24 mei	Odoorn	L.A.	80 km	360
26 mei	Amerongen	Eur	200 km	800
3 juni	Schiedam	W/P	24 uur/100 EM	schema
			Bonus: 400	
			105-144 km	400
			Long distance walker afstand	
			100 km	schema
			Bonus: 300	
			50 EM	schema
			Bonus: 250/ KV binnen 12 uur	
			50 km	schema
			Bonus: 200	
3 juni	Anna Paulowna	L.A.	80 km	360
9 juni	Steenwijk	L.A.	80 km	360
10 juni	Gulpen	L.A.	70 km	325
10 juni	Odijk	Eur	100 km	430
16 juni	Rijsbergen	L.A.	80 km	360
17 juni	Vlissingen	L.A.	65 km	250
17 juni	A'dam-Leeuw.	L.A.	150 km	600
24 juni	Zandwijk/Veere	L.A.	60 km	250
25 juni	Afferden	L.A.	60 km	250
2 juli	Someren	L.A.	80 km	360
			Bonus: schema binnen 13 uur	

OLAT-leden moeten zich binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij: Ad van Asten, 0499-473767 of a.asten1@chello.nl

Maandelijks wandeltraining op woensdagavond in Eindhoven

Tot en met juni worden elke laatste woensdag van de maand in Eindhoven OLAT-wandeltrainingen georganiseerd rond de Karpendonkse Plas, van 19.30 uur tot 21.30 uur.

Deze trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar; van jong tot oud en van recreatieve tot de prestatiegerichte wandelaar. Veel aandacht wordt besteed aan het verbeteren van techniek en houding tijdens het wandelen. Hierdoor wandel je makkelijker en word je minder snel moe.

De training bestaat uit een 'warming-up', coördinatie-oefeningen, specifieke wandeltraining waarbij op de techniek wordt gelet, conditionele oefeningen en een cooling-down. De trainingen staan onder begeleiding van een ervaren wandeltrainer, Henk Plasman.

Ook niet-OLAT-leden zijn op de trainingen van harte welkom.

Aanmelden bij Hans de Vries: 06-20133971.

Jubileum Emiel Van Landeghem: 50 jaar snelwandelen

Op 9 september 1956 wandelde Emiel Van Landeghem zijn eerste officiële snelwandelwedstrijd in het Belgische Niel, zodat hij nu 50 jaar actief is in het snelwandelen. Deze zomer houdt zijn club een feestelijke meeting en nodigt Emiel alle snelwandelaars uit om op 11 juni deel te nemen aan deze wedstrijd.

De wedstrijden worden gehouden in Sportpark Ruggenveld, Deurne, België en beginnen om 13.00 uur. De dames lopen 3 kilometer en de heren 5 kilometer. Inschrijven ter plaatse. Inschrijvingskosten: geen, vanwege het jubileum. Nadere info: www.ac-brabo.be.

SV DE LAT: WANDELMARATHON A'DAM-HOORN, 25 MAART '06

Zaterdag 25 maart 2006 werd de 41^e editie van de wandelklassieker Amsterdam-Hoorn georganiseerd door sv De LAT. De prestatielopers krijgen afhankelijk van de tijd die men over de tocht doet, een gouden, zilveren, bronzen of geen onderscheiding. Verder krijgen alle lopers een diploma.

De weersomstandigheden waren gunstig voor deze tocht. Er stond een stevige zuidwestenwind, die de deelnemers een handje hielp om snel in Hoorn te komen.

Het deelnemersveld telde 31 personen, waarvan zes van OLAT. Marcelino Sobczak was de snelste van onze vereniging en finishte ruim binnen de vijf uur, enkele minuten later gevolgd door Boetje Huliselan, die gelijktijdig met Ties van den Berg en Paul Altena de finishlijn passeerde. Allen goed voor goud.

Hugo Prinsen en Ernst Westerhoff wandelden samen. Zij deden ruim 5 uur over deze afstand. Ook nog net genoeg voor een gouden medaille. Dat hebben zij goed uitgekend.

De ervaren rotten Klaas Bakker en Sjef Koolen wandelden samen en kwamen na ruim vijf en een half uur over de streep. Goed voor een bronzen medaille.

BAANWEDSTRIJD 8 APRIL '06, DE JONGE ATLEET, ZUNDERT

Boetje Huliselan is op zaterdag 8 april naar Zundert afgereisd om deel te nemen aan een snelwandelwedstrijd op de baan over 3000 meter. Deze wedstrijd werd georganiseerd door atletiekvereniging De Jonge Atleet uit Zundert.

De weersomstandigheden waren niet goed. Er stond een stevige wind en tijdens het inlopen begon het te regenen.

Toen het startschot viel stoven 12 deelnemers weg. De Zuid-Afrikaan Izak Nel nam de leiding met Pedro Huntjens in zijn kielzog, gevolgd door Boetje, Alex Wijsman en Fred Röhner.

Boetje liep ontspannen zijn eigen race en kon ondanks de tegenwind zijn snelheid vasthouden; dit resulterend in een mooie derde plaats en alweer een nieuw persoonlijk record. Voor het eerst 3 kilometer gewandeld binnen 16 minuten.

sv De LAT: wandelmarathon Amsterdam-Hoorn, 25 maart 2006

Plaats	Naam	Woonplaats	Vereniging	Tijd	km/u
GOUD					
1	Remco de Bruin	Amstelveen	sv De LAT	4:25:26	9,5
2	Frank van der Gulik	't Veld	LAT	4:32:29	9,3
3	Willem Mütze	Heerlen	RWV	4:34:59	9,2
4	Ronald Maas	Werkendam	RWV	4:39:25	9,1
5	Wil Botman	Zoeterwoude	LAT	4:52:18	8,7
6	Jaap Visser	Haarlem	sv De LAT	4:53:43	8,6
7	Marcelino Sobczak	Heerlen	OLAT	4:54:13	8,6
8	Ties van den Berg	Nijmegen	sv De LAT	4:57:03	8,5
	Paul Altena	Naarden	sv De LAT	4:57:03	8,5
	Boetje Huliselan	Vught	OLAT	4:57:03	8,5
11	Mareike Bestenbreur	Tuitjehorn	-	5:00:50	8,4
12	Ernst Westerhoff	Drunen	OLAT	5:04:18	8,3
13	Hugo Prinsen	Valkenswaard	OLAT	5:04:21	8,3
BRONS					
28	Klaas Bakker	Vught	OLAT	5:39:26	7,5
29	Sjef Koolen	Nederweert	OLAT	5:39:28	7,5

Baanwedstrijd De Jonge Atleet te Zundert, 8 april 2006

Plaats	Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1	Izak Nel	Klapmuts (ZA)	1962	13.16,2	13,6
2	Pedro Huntjens	av Unitas	1967	14.17,2	12,6
3	Boetje Huliselan	OLAT	1955	15.52,7	11,3
4	Alex Wijsman	sv De LAT	1948	16.17,9	11,0
5	Fred Röhner	av Unitas	1950	16.33,2	10,9
6	Pierre Gabriëls	av Bree (B)	1944	17.53,3	10,1
7	Tjabel Ras	RWV	1935	18.10,2	9,9
8	Frieda Dewolf	av Bree (B)	1943	19.18,1	9,3
9	Wout van Wieringen	RWV	1933	20.41,0	8,7
10	Paul Koks	av Unitas	1965	20.45,9	8,7
11	Lex Schampers	av Groene Ster	1945	21.45,9	8,3
12	Hermien Teske	RWV	1949	24.18,8	7,4

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
13 mei	Vlaardingse	RWV, Fortuna	Drieluik snelwandelen, 5 km. Sportcomplex Polderpoort, Watersportweg. Nadere info: Hans van der Knaap: 010-4662015, of Gijs den Ouden: 0181-624046, of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
20 mei	Düsseldorf	DSV04	Baanwedstrijden 5 en 10 km. Nadere info Hans de Vries
20 mei	Oud Beijerland	RWV, Spirit	Drieluik snelwandelen, 5 km. Sportpark Klikkershoek, Langeweg. Nadere info : zie 13 mei.
3/4 juni	Schiedam	RWV	RWV Wandelweekend (wedstrijd- en prestatietochten,) Beatrixpark. 100 EM / 24 uur : 12.00 uur [LDW] 100 km : 18.00 uur 50 EM : 20.00 uur [Kennedy Walker] 50 km : 24.00 uur Nadere info : zie 13 mei
10 juni	Emmen	EAC de Sperwers	NK Veteranen, 5 km. Voorinschrijving tot 18 mei. Geen na-inschrijving. Nadere info: www.sperwers.misker.nl
11 juni	Deurne (B)	Brabo	Jubileumwedstrijd Emiel Van Landeghem, 3 en 5 km, 13.00 uur, Ruggeveldlaan 482 Info : www.ac-brabo.be
17 juni	Naumburg (D)		Naumburger Sporttage, 10 km. Nadere info : Hans de Vries

Klaas Bakker kijkt terug op het WK Masters indoor Linz:

We hadden het niet willen missen

Eind vorig jaar is ons hotel al geboekt en nu is eindelijk de tijd gekomen dat we daadwerkelijk met de zilvergrijze internationale trein naar Linz vertrekken. Behalve Boetje en ik van OLAT, reizen ook Alex Wijsman (met zijn vrouw Siska) en Bernhard Krabbendam van De LAT met ons mee. Onze laatste voorbereidingen waren de wedstrijden van OLAT op 12 maart.

De heenreis

Dinsdag 14 maart begint met een lange treinreis dwars door Duitsland. We proberen ons te vermaken met lezen, puzzelen, eten, drinken, slapen en vervelen.

Nu en dan stopt de trein op een station. Er is een overstap in Frankfurt. Het valt niet mee om in een rechte lijn door het gangpad te komen. Over tassen, koffers en benen struikelend bereiken we toch de WC of restauratiewagen.

Terug naar onze zitplaats overkomt het ons weer, als beschonken lieden lopen we terug naar onze bagage en medepassagiers. Door de snelheid en de soms ongelijke ondergrond waarop de rails ligt, schommelt de trein en maakt soms onverwachte bewegingen.

Zonder oponthoud door eventuele terroristische aanvallen of vandalisme bereiken we Linz aan de Donau in de vroege avond. Aankomst 17.45 uur. Boetje en ik wandelen naar ons hotel. Via duistere afslagen, binnenwegen, straatjes en met veel vragen aan toevallige passanten zijn we klokslag 19.00 uur in ons hotel.

Woensdag 15 maart

De volgende morgen wandelen we de juiste weg en komen in 20 minuten aan op het station waar we de vorige avond uitstapten. Nog eens 20 minuten later zijn we in de Intersport Arena waar de wedstrijden plaats zullen vinden.

Het valt mij op dat het 's morgens een half uur eerder licht is. Linz ligt een dagreis oostelijk van ons en dus is het 's avonds eerder donker.

In de arena ontmoeten we onze medereizigers die in een ander hotel zitten. We melden ons aan en krijgen een vrij-stadsvervoerstickertje achter op onze deelnemerskaart die we steeds bij ons moeten hebben gedurende de wedstrijddagen.

In het handboek dat we kregen, lezen we dat er mensen zijn uit 62 landen, samen goed voor 3300 deelnemers. We bezoeken de Nederlandse delegatie

met fysiotherapeut Michel van Osch en ploegleider Rien Stout die een mooie plek hebben ingericht in een van de beschikbare lokalen in de catacomben van dit grote indoorcomplex. Tevens krijgen we onze wedstrijdkleding (na betaling) die verplicht wordt gesteld. Er zijn 64 Nederlandse deelnemers: 22 vrouwen en 42 mannen. De Duitse deelname is het grootst met 890, gevolgd door het organiserende land Oostenrijk met 478 atleten.

We brengen de eerste dag binnen door. We kijken naar verschillende onderdelen van de atletiek die al in volle gang zijn, moedigen onze landgenoten aan die in vele disciplines actief zijn en goed herkenbaar in hun Nederlandse kledij. Het is warm en droog, ook in het restaurant en hotel. Sommige deelnemers hebben daar moeite mee. Zij presteren buiten veel beter. Boetje en

ik sluiten vriendschap met de fysio Michel, die ons flink onder handen neemt.

Woensdagavond is de officiële opening met lichtshow (valt tegen) dansersessen (vallen mee) en sprekers. Een groot scherm op het middenterrein laat gedurende enkele seconden de vlaggen van de 62 deelnemende landen zien, afgewisseld met een dansje in de kleiderdracht of bekende muziek uit een van deze landen.

Donderdag 16 maart

We hebben afgesproken om met onze reisgenoten het parcours voor zondag van de 10 km snelwandelen te verkennen, en tevens een rondwandeling door de oude binnenstad van Linz te maken. Linz is ontstaan in de vroege middeleeuwen als handelsstad aan de Donau en heeft nu 190.000 inwoners.

Prachtig oude gebouwen in pasteltinten, overkoepelde doorgangen naar rustieke binnenplaatsen, kleine toeristische winkeltjes. Wat vooral opvalt is het grote centrale marktplein.

We drinken koffie in een van de vele pittoreske gelegenheden, annex gebakswinkel.

In de week voor ons bezoek aan Linz is er veel sneeuw gevallen, uitzonderlijk laat voor de tijd van het jaar. De wegen zijn schoon maar de fiets- en voetpaden zijn nog niet geheel slipvrij. Er wordt scherp grind gestrooid op de sneeuw ter bestrijding van de gladheid. Het vriest 's nachts een paar graden en overdag is de temperatuur iets boven nul. Voor het weekend verwacht men hogere temperaturen en veel zon.

's Middags zijn we in de Intersport Arena, trainen in de warming-up tent die tijdelijk is geplaatst, gaan naar de Nederlandse ontmoetingsplaats in de buik van het complex en leren steeds meer landgenoten kennen.

We laten ons masseren, gaan terug naar de arena en verbazen ons bij de mannen 75+. Op een looponderdeel worden twee gele kaarten uitgereikt voor wandelen, bij ons is het andersom: wij móeten stappen.

's Avonds eten we in het hotel/restaurant en gaan op tijd naar bed, morgen is de wedstrijddag.

Vrijdag 17 maart

We zijn al vroeg in de arena; het is de dag van de snelwandelaars. Van 's morgens tien tot laat in de middag, te beginnen met de oudste deelnemers (70+) en eindigend met de toppers (35+). Alle leeftijden wandelen dezelfde afstand: 3000 meter.

Linz heeft de enige indoorbaan in Europa waar de oplopende bochten hydraulisch naar beneden gebracht kunnen worden in verschillende standen naar gelang het onderdeel en de snelheid van de deelnemers.

We wandelen onze wedstrijden op verschillende tijden en kunnen als we gewandeld hebben of nog even moeten wachten, de anderen aanmoedigen. We maken een goede indruk op de andere Nederlandse deelnemers, fysio en ploegleider en mogen een volgende keer ook weer mee.

Hans de Vries is 's morgens aangekomen na een nachtelijke rit uit Eindhoven. Hij maakt foto's van onze verichtingen en blijft het hele weekend om ook op maandagmorgen pas weer huiswaarts te keren. Hans wil zaterdag gaan langlaufen. Ik had al besloten om zondag geen 10 km. snelwandelen te doen, dus ik ga met Hans mee.

Zaterdag 18 maart

Hans komt me al vroeg halen. Het is ongeveer één uur rijden naar Hinderstoder, dat op plm. 500 m. hoogte ligt met nog volop sneeuw. Er is ook een skipiste. Eerst gaan we langs de tourist informatie. We huren een langlaufuitrusting. Om 10.45 uur zijn we startklaar. Het is voor mij de eerste keer op de latten. Dat heb ik geweten! Na vele slippertjes en valpartijen mijnerzijds en een paar uur sneeuwpret later, komen we langs een eetgelegenheid en kunnen die latten eindelijk worden afgeklikt. Het is

druk binnen, maar we vinden toch een plaatsje aan een van de grote tafels, bij twee ondeugende jongedames, die we op het verkeerde moment van de dag ontmoeten. Na een gezellige babbel, eten en drinken, gaan we uitgerust weer naar buiten om onze langlaufexpeditie te vervolgen.

Hans is er erg bedreven in. Ik heb hem niet kunnen betrappen op een valpartij. We bestuderen de routekaart, dan is Hans weg om 10 km. verderop naar het eind van de vallei te gaan.. Op de terugweg komt hij mij dan weer tegemoet en gaan we samen terug.

Het is een zonnige dag. Af en toe staan we stil om de omgeving en de besneeuwde bergen te bewonderen. Rond vier uur gaan we terug naar het dorp om de spullen in te leveren. Dan rijden we naar Hans' hotel om te eten, sauna, en dan terug naar Linz. Daar arriveren we om 21.00 uur en Boetje zit nog vol-

op van zijn maaltijd te genieten. Onder het genot van een pilsje luisteren we naar zijn belevenissen van die dag.

Zondag 19 maart

Wedstrijddag voor Boetje en Alex Wiesenhaan. Ik ben afgehaakt. Hans is al vroeg bij ons want we gaan samen op pad, terwijl Boetje zich voorbereidt op de 10 km. snelwandelen.

Eerst naar de start van de halve marathon, niet ver van de Donau. Hans zoekt een plekje om foto's te maken onder een wolkenloze hemel.

Ruim een uur later staan we bij de finish. Een Nederlandse dame is eerste geworden in haar leeftijdsklasse en laat de mannelijke Nederlandse deelnemers allemaal achter zich. Dan wordt het tijd om aan het snelwandelen te gaan denken. Er worden verschillende leeftijdsgroepen bij elkaar gevoegd, anders zou het programma veel te lang duren.

Eerst de ouderen, daarna de jongere ouderen. Het parcours is één km. lang heen met een paar haakse bochten en één km. terug aan de andere kant van de weg. Als het later wordt, de zon steeds lager zakt en achter de gebouwen verdwijnt en het in de schaduw fris wordt, komen de laatste wandelaars over de eindstreep. Boetje en Alex hebben het goed gedaan.

Huiswaarts

De trein vertrekt om 10.13 uur uit Linz. Aanvankelijk zou de sluitingsceremonie op zondagavond zijn, maar door het grote aantal deelnemers zijn er maandag nog volop wedstrijden en is de afsluiting op maandagavond.

Onze terugreis is al in januari geboekt, voor ons geen wedstrijden meer, dus met de trein naar huis, met de wiebelende loop over het middenpad.

De eerste paar uur rijden we door een sneeuwlandschap. De hazen zijn vanuit de trein goed zichtbaar. Het zijn er veel en ook zien we talloze reeën. We rijden na Frankfurt via Koblenz langs de Rijn naar Duisburg voor een overstap naar Utrecht.

We arriveren eindelijk in Vught om 21.30u. Het is een fantastische ervaring voor ons geweest om in Linz te zijn, we hadden het niet willen missen. Ook de organisatie verliep soepel en gestroomlijnd op deze WK masters in Linz.

-tekst Klaas Bakker-
foto's Hans de Vries

Peter van de Ven doet verslag van zijn wandelreis naar La Gomera en Tenerife (1)

Inspanning en ontspanning bij 25 graden

Vier jaar geleden organiseerde Theo Tromp een reis naar La Palma, een van de Canarische eilanden. Vorig jaar was hij daar weer met een groepje, maar die hadden pech: de eerste drie dagen 27 graden, daarna de helft met regelmatig regen en wind. Op verzoek van John Verhoeven werd dit jaar een ander eiland gekozen, La Gomera, met voor de laatste drie dagen een verblijf op Tenerife en de mogelijkheid om Spanjes hoogste berg, de Teide (3718 m) te beklimmen.

Helaas was John op het laatste moment verhinderd, en dus gingen we met slechts 5 man op stap. Behalve Theo waren dat Arie Evegroen, Loek Labout, Martin van Ruyven en ondergetekende. Een mannenclubje. Theo compenseerde het gemis aan vrouwelijk gezelschap door enkele personen soms met dames aan te spreken. Hoe hij daar bij komt? Ik zou het niet weten!

Maandag 6 maart

De vliegreis naar Tenerife

's Avonds zouden we overvaren naar La Gomera, maar het weer en ondergetekende zouden daar een stokje voor steken. Net als in 2002 bracht Conny Nakken Theo en mij naar Schiphol, waar we om half zeven 's ochtends moesten zijn.

In de vertrekhal was binnen tien minu-

ten iedereen aanwezig, dus het inchecken kon beginnen. Maar voor mij was er meteen een enorme domper: mijn paspoort zat niet in de binnenzak van mijn jas. Theo ging met mij mee naar de douane, maar die wilde mij niet aan een nooddocument helpen. Daarom met de trein naar Breukelen, waar Conny met de auto stond om mij terug naar Veldhoven te brengen. Thuis zag ik in eerste instantie nog geen paspoort, tot ik het terugvond in de binnenzak van een andere jas, die helemaal niet bij de bagage voor La Gomera hoorde!

Na zes uur weer terug op Schiphol, om bij Iberia, de Spaanse maatschappij, een nieuw ticket te kopen. 347 Euro

schade. Ik zou betaald hebben, ware het niet dat hun pinautomaat defect was. Toen ik daarna contant geld uit de muur haalde, herinnerde ik mij dat 's ochtends iemand mij op de mogelijkheid van last-minute-flights gewezen had. Bij het tweede loket, bij Martinair, kocht ik een enkele reis Tenerife-Sud (155 Euro). Om 17.35u vertrok ik voor een non-stop-vlucht.

Ondertussen ging het Theo en de rest ook niet helemaal voor de wind. Door ijsafzetting op de vleugels vertrok hun toestel ook later en ze stonden zelfs nog twee uur op de taxibaan. Daarnaast was het in Madrid nog een heel gedoe om de aansluitende vlucht naar Tenerife te halen, met bussen, metro's en rollende trottoirs. Bovendien konden ze niet naar de afgesproken bestemming vliegen. Ze weken uit naar Tenerife-Nord,

dat een kleine 100 kilometer van Los Cristianos ligt, waar de boot afvaart. Wel gaf Iberia vouchers waarmee op het eiland gratis met taxi's gereisd kon worden.

's Avonds kwamen zij om half negen aan. Ik volgde om kwart over tien. Onderweg had ik van Martinair een maaltijd gekregen, maar voor hen was de

pizza om negen uur hun eerste behoorlijke hap die dag. Aan boord hadden ze met moeite water kunnen krijgen; voor koffie, fris en alcohol moesten ze betalen.

Rond elf uur gingen we naar bed, in het hotel dat Theo door al deze vertrageningen had moeten boeken.

Dinsdag 7 maart

Calvarieberg en drakeboom

Alle ellende van gisteren was al snel vergeten en om 8 uur stonden we bij het busstation van Los Cristianos. We namen een taxi, om er zeker van te zijn dat we de veerboot van tien over half negen zouden halen. Zonder al te veel problemen lukte dat en een uur lang genoten we op het buitendek van sandwiches met koffie en van de zon, die al behoorlijk veel warmte afgaf.

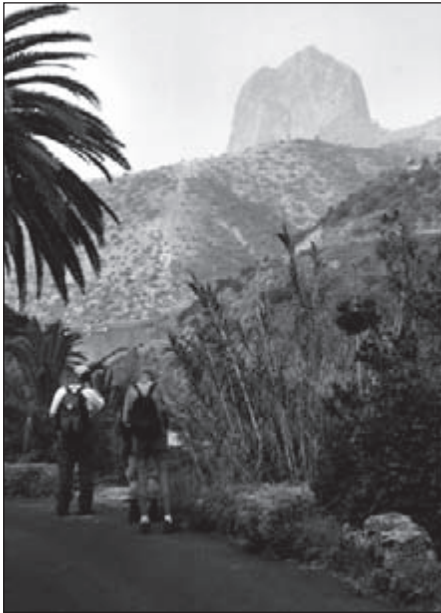
We kwamen op La Gomera aan in het havenstadje San Sebastian en al vrij snel vond Theo daar ons huurbusje. Tegen half elf arriveerden we in Alajero, een klein bergdorpje waar ons appartement stond: een huis met een grote zitkamer, twee slaapkamers, keuken en douche/toilet. Een lange gang verbond

alle vertrekken met elkaar. We hadden ook een betegelde buitenplaats, waar we zowat elke ochtend zouden ontbijten.

Nu nog even naar het havenplaatsje Playa Santiago, dat slechts zeven kilometer van Alajero lag, om te lunchen.

Om 2 uur zouden we dan eindelijk met datgene beginnen, waar het ons toch al die dagen om te doen was: het wandelen. De eerste dag zouden we ons nog niet te veel uitsloven: de beklimming van een Calvarieberg en daarna een fikse afdaling naar een drakeboom. Op die Calvarieberg stond een kapelletje. Eerst dacht ik dat het een kerk was met een toren van tenminste 25 meter

hoogte, maar toen die 'ineenschrompelde' tot vier meter, was het omhoog lopende geplaveide slingerpad ook niet zo energieverblindend meer. Binnen een kwartier was de berg 'veroverd'. Het kapelletje Ermita San Isidro was amper een halve eeuw oud (gebouwd in 1951).

De Calvarieberg lag ten zuiden van Alajero; voor de drakeboom moesten we naar het noorden. Zo kregen we voor de tweede keer het centrum van het dorpje te zien, met het gemeentehuis (ayuntamiento) vlak bij ons appartement en een klein kerkje. De route liep een tijdje parallel met de hoofdweg, over een ezelspad. Op een gegeven moment bogen we wat van de hoofdweg af en bij een boerderij begon de Camino de El Drago (weg van de drakeboom). Na vijf minuten konden we de boom in de diepte zien liggen.

Nu kregen we veertig minuten lang de pittigste afdalingen en stijgingen, omdat we daarna op dezelfde manier naar het dorp teruggingen. We waren omringd door honderden palmen en cactussen, ook zagen we een agave. De Margrieten deden me aan iemand uit Weert denken! De drakeboom zelf was behoorlijk uit de kluiten gewassen, ongeveer twaalf meter hoog en vanwege een ijzeren hek beter van een afstand te fotograferen.

Vreemd dat de drakeboom op dit eiland uniek is, want op Tenerife, dat slechts op 50 kilometer afstand ligt, komt die boom op elke vierkante kilometer voor.

Op de terugweg liep Theo nog een inhaalrace, om een paar afsnijders voor te zijn. Dat had hij beter niet kunnen

doen, want door een fanatieke beweging viel zijn GPS uit zijn rugzak. Zo moest hij acht kilometer lopen en wij maar zeven. Er zou vandaag plusminus 300 meter geklommen en afgedaald zijn, maar per saldo was het een niet zo moeilijke wandeling.

Woensdag 8 maart

De wonderbronnen van Epina

Meestal stonden we rond half acht op, en ontbeten we om half negen. Vandaag moesten we een behoorlijk stuk,

40 kilometer rijden, om in het plaatsje Vallehermoso in het noorden te starten. Dit ging niet zo snel, omdat we al slingerend het hogere middengedeelte moesten overbruggen. Vallehermoso ligt in een langgerekt dal, en een op-

vallende rots, de Roque el Cano van 650 meter, is zeer nadrukkelijk aanwezig. Wij startten in het dorp, na een kof-fiestop, op een hoogte van 190 meter. In de bebouwde kom ging het over betonnen trappen snel omhoog. Het pad buiten het dorp steeg langzaam maar zeker.

Na een uur de eerste rust onder palmen. De temperatuur was om 11 uur al 24 graden. Hierna bleven we nog een half uur stijgen, met een steeds fraaier uitzicht op Vallehermoso. De flora: agaves en cactussen. De gele brem gaf een bedwelmend odeur.

Uiteindelijk boven op de grote weg waren we wel aan een horecarust toe. Het bier gaf bij 26 graden heerlijke verkoeling en de viskroketten gingen er ook in als koek. Het restaurant heet Choros de Epina; vlakbij in de bossen liggen de wonderbronnen van Epina. Het water wordt er opgevangen in uitgeholde boomstammen. Het zorgt onder meer voor een goed huwelijk. Wat moet je daar nou mee, als vier van de vijf personen uit de groep vrijgezel is??

Het hoogtepunt van de tocht, 820 meter, hadden we achter de rug. De eerste twintig minuten ging het vrij gemakkelijk omlaag over de asfaltweg naar Vallehermoso. Daarna gingen we rechtsaf een brede onverharde weg op, die lange tijd op dezelfde hoogte langs het dal slingert. In het begin was er weinig schaduw, maar later kwamen er meer bomen, overwegend laurierbos. Ook moest er water in het buurt zijn, want de kikkers kwaakten het hoogste lied. Een klein gedeelte van het bos deed ons denken aan Klein Zwitserland in Luxemburg.

Inmiddels waren we al viereneenhalf uur onderweg. De brede weg eindigde en we moesten linksaf door de bedding van een beekje. Door de ongelijk liggende stenen moesten we iets meer uitkijken. Het lopen door de bedding duurde niet zo lang, maar toen liepen we aan de rand van een zadel op een overwoekerd pad. Enkele keren moest ik mijn veters opnieuw strikken, omdat door bramen en andere lange sprieten de zaak losraakte. Op het eind van dit pad stond een geit op de verharde weg, die ons liever zag gaan dan komen.

De laatste drie kilometers waren verhard en we passeerden steeds meer huisjes, soms ook verlaten bouwvalen. Heel opvallend was het elektriciteitshuisje, waar men een piepklein woninkje van gemaakt heeft. In dit gedeelte staan veel vruchtenbomen, vooral de vele sinaasappels vallen op. Later zagen we ook bananen en papaja's, maar die zijn in de minderheid. Een vrouw bood ons sinaasappels aan, ze smaakten overheerlijk.

Net voor Vallehermoso ligt het stuwmeer Embalse de la Encantadora, en op de achtergrond weer die opvallende rots, de Roque el Cano.

Voor Theo was het goed dat het bijna afgelopen was: de zolen van zijn bergschoenen zaten hartstikke los.

Om half zeven vierden we in een van de eerste café's het voltooiën van de tocht. Drie kwartier later aten we in het centrum. Theo had weliswaar ingekocht voor het avondeten, maar omdat we pas na negenen terug waren, gaven we de voorkeur aan de plaatselijke horeca.

Donderdag 9 maart

Door de Barranco de Argaya

Met de bus reden we naar het zuidwesten van het eiland, door de Valle Gran Rey (35 kilometer). Eerst nog een kopje koffie in het kustplaatsje Vueltas.

De wandeling zou een van de pittigste en mooiste van deze vakantie worden, met een stijging van zeeniveau naar 750 meter. We konden de haven en het strand van het plaatsje nog even bezichtigen, en daarna zou het tweeneenhalf uur handen- en voetenwerk worden. Arie en ik, de jongsten (52/53 jaar) hadden nu van de wandelstok meer last dan gemak, gelukkig had Theo nog een plekje om deze tijdelijk op te bergen. Loek en Martin liepen al die dagen 'stokloos', en gezien hun leeftijd (rond de 70) zullen ze er ook wel nooit aan beginnen. Loek heeft als

handicap zijn lengte; voor een rots van veertig centimeter moet hij zijn benen aanzienlijk hoger optillen dan de rest. Eerst was de kloof nog niet zo diep, maar na een uur zaten we toch al gauw honderd meter boven de beek. De proviand was vandaag extra belangrijk, want tot het eindpunt, zeven uur later, was er geen horeca. Behalve waterflesjes was er altijd warm water voor de koffie en kartonnetjes frisdrank. Het terrein was erg ruig, maar door steenmannetjes en rode stippen was de route te volgen en wist je dat je niet te ver van de beek vandaan moest gaan. De zon deed met 25 graden weer zijn best, maar er waren altijd wel wat overhangende rotsen en kleine grotten om op adem te komen.

Na drie uur stond Theo 'droog', maar iedereen droeg zijn druppeltje bij, en zo had hij toch weer een kwart liter. We hadden toen net een vervelend slingerpad afgewerkt, dat steil omhoog van de beek vandaan ging, en iedereen zat toch wel naar het gehucht Gerian uit te kijken. Gelukkig was daar een boerin die bereid was onze watervoorraad aan te vullen, anders was het daar misschien einde wandeltocht geweest. Maar we hadden de zekerheid dat 300 meter verderop de kapel Ermita de Guadalupe het absolute hoogtepunt was. Hierna zou het alleen maar dalen worden. Bij die kapel uiteraard van het uitzicht genoten. Als we dat bij het klimmen ook telkens zouden hebben gedaan, zouden we minstens twee uur extra tijd nodig gehad hebben.

Nu liepen we enige tijd op hetzelfde niveau langs een irrigatiekanaaltje. Langs het pad stonden opvallend veel cactussen. Toen een klein dalletje over-

gestoken, daarna zou een grote afdaling volgen naar het plaatsje Calera. Bij deze afdaling moest je goed uitkijken voor de losse steentjes, als je daar te nonchalant over liep kon je uitglijden. Op sommige cactussen bloeiden rode vijgen, deze waren eetbaar, maar hoe moest je die lastige stekels omzeilen?

De laatste kapel vandaag was de Ermita de Los Reyes. Hier begon de Barranco (kloof) del Valle Gran Rey, maar de beek lag nu vlak bij ons, dit in tegenstelling tot vanmorgen, toen je soms meer dan 100 meter moest 'vallen' om het water te raken. De grond moet hier wel erg vruchtbaar zijn, want er stonden veel palmen. Vaak zat midden op de boomstam een metalen ring. Deze was om de insecten de doorgang naar de palmhoening in de kruin van de boom te beletten.

Na Calera was het nog veertig minuten lopen naar Vueltas. Theo kocht daar nieuwe bergschoenen die niet goedkoop en niet duur waren. In het restaurantje waar we met koffie begonnen, aten we nu warm. De karbonaadjes in het appartement waren al aangebraden, en zouden morgen ook nog smaken.

Vrijdag 10 maart

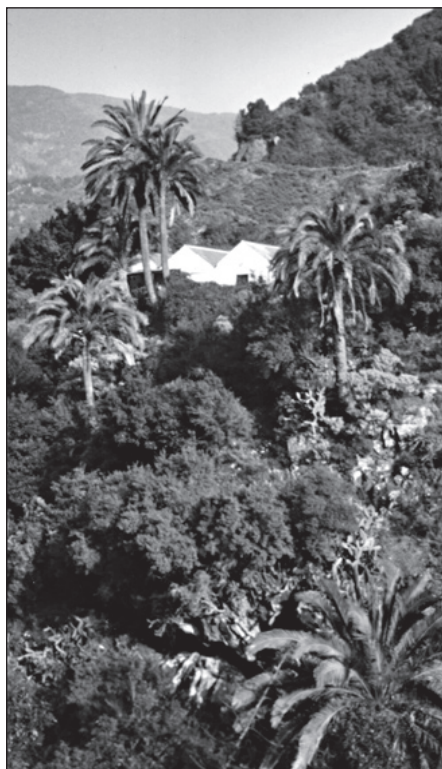
Naar El Cabrito

Na de inspannende dag van gisteren deden we het vandaag rustig aan.

We zouden in de buurt van het havenstadje San Sebastian, waar we drie dagen geleden aangekomen waren, een route nemen van vijf uur naar El Cabrito, met de optie om van daaruit weer de veerboot terug te nemen.

Maar eerst namen we daar nog koffie met tapaz, en later ijs en bier. Tussendoor werd er ook nog geïnternet en deden we inkopen. Er was een park met een hoekige toren, waar vroeger waarschijnlijk een hele kazerne heeft gestaan.

Pas rond half drie begon het wandelen. 650 meter hoogteverschil, maar nu ging het niet meer constant omhoog. Er zouden drie heuvels 'genomen' moeten

worden. Op de eerste heuvel stond een groot Christusbeeld. Monumento al Sagrado Corazon de Jesus verwelkomde en zwaaide alle veerboten op zee uit.

De eerste klim was langs een terrein waar opslagtanks van de elektriciteitscentrale stonden. We hadden op het einde van de klim een schitterend uitzicht over de haven en de stad.

We liepen twintig minuten op ongeveer hetzelfde niveau, toen moesten we omlaag voor de monding van een klein beekje. De naam was veel imponanter: Rey el Icadera. Toen volgde de tweede klim en al na anderhalf uur waren we op het strand Playa la Guancha. Daar stonden enkele hutten en een huis, maar ze zagen er onbewoond uit. Tien minuten later gingen we de Barranco de la Guancha in. We liepen door de bedding van een beek. Dat ging niet zo gemakkelijk, want het was een steengroeve. We hoopten snel aan het iets gemakkelijker pad tegen de derde helling op te kunnen beginnen, maar dat lag verder landinwaarts dan we verwachtten.

De planten waren net zo oninspirerend als de stenen: tamarisken en doorlatuw, maar misschien dat Martin, onze floradeskundige, daar anders over denkt.

De derde beklimming vergde ondanks de zakkende zon en schaduw toch weer wat zweetdruppeltjes. Maar na tweeënehalf uur stonden we dan toch op de bergkam in de volle zon met zicht op El Cabrito. Deze nederzetting is zeker een

nadere beschouwing waard. Van 1907 tot 1955 was er een bananenplantage. Toen raakte zij in verval, tot het in 1986 gekocht werd door de Oostenrijkse kunstenaar Otto Muhl, die er een commune van maakte. Maar toen de Duitse boulevardpers erover ging schrijven en ontdekte dat men er wel heel extreme opvattingen had over vrije seks, was het binnen vijf jaar met deze onderneming afgelopen. Enkele leden van de commune distantiëerden zich van Muhl en maakten er een vakantiecomplex van. Men is er verzekerd van absolute rust, omdat het alleen te voet of per boot te bereiken is.

Omdat we geen boot zagen liggen besloten we, na een afdaling van vijf minuten, hetzelfde traject terug te nemen. Dit betekende wel, dat we in de schemering de laatste helling zouden moeten afdalen. Gelukkig liepen we nog net voor de duisternis uit, want zonder zaklantaarns bereikten we heelhuids de eerste verlichting, de tanks van de elektriciteitscentrale.

Ik heb tot nu toe nog niet veel vermeld over de eetgelegenheden, maar het restaurant waar we die avond zaten mocht gezien worden: het was gebouwd rond een paar palmen die via een gat in het plafond aan de bovenkant een frisse neus konden halen. Ook waren er fraaie afbeeldingen op de muur van vissersboten en de plaatselijke folklore.

-Wordt vervolgd-

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (25)

De derde sectie van de Cleveland Way – van Osmotherley tot Clay Bank – wordt door Ian Thompson aangeduid als de meest spannende. De 18 km lange route volgt al slingerend de golfbewegingen van een aaneenschakeling van 'moors' met alle hoogteverschillen vandien. Als ergens een routebeschrijving en een kaart van pas komen, is het wel hier. En dan maar hopen dat de weergoden je ook van dienst willen zijn.

Mooie namen: Live Moor, Carlton Moor, Cringle Moor and Cold Moor tussen Huthwaite Green en Clay Bank, met verderop Urra Moor.

Ian looft de route niet voor niets met: 'A walk highlighted by superb views and dramatic cliffs'. C2C-walkers zullen zich ongetwijfeld dit traject herinneren omdat tot Urra Moor het zelfde pad wordt benut.

Het is interessant te lezen hoe de beide ontwerpers – Wainwright en Thompson – daar hun eigen beschouwing over geven. Maar de mijne liegt er ook niet

korte afstand van het pad. Het leven moet er onbeschrijfelijk hard geweest zijn. Onder de gelofte van stilte en gebed leefde de monnik in een stenen cel. De maaltijd werd hem aangereikt door een vierkant gat in de muur: wie het niet gelooft kan daar een kijkje gaan nemen.

Het is zaak om na het verlaten van Osmotherley de markeringen goed in de gaten te houden, want de kans om in de fout te gaan ligt overal op de loer. Het eerste uitzichtpunt met een overweldigend panorama op de achter-

Het bosgebied gaat over in het beschermde Scarth Wood Moor, dat omheind is met een muur van vakkundig gestapelde zwerfkeien met een solide 'stile' om er overheen te stappen.

Van nu af aan wordt het heide en nog eens heide. Op de voorgrond komen de contouren van de eerder genoemde moors in zicht. Je beseft hier, dat de waarschuwing om je bij slecht weer strikt aan het pad te houden verre van overbodig is.

Op een hoop gestapelde keien – zogeheten cairns – duiden op grafheuvels maar ook op voormalige vindplaatsen van onder andere mineralen. Zij doen vaak tevens dienst als baken. Voormalige mijnbouw in de vorm van omvangrijke afgravingen van zowel bruinkool als aluin is op de kaart aangegeven. Maar je moet niet verbaasd opkijken wanneer je een 'gliderstation' passeert,

Schuifplank voor het hondje: aan alles is gedacht

Omheining van opgestapelde zwerfkeien met een 'stile' in Scarth Wood Moor

om: ken ik de Cleveland Way van de zonnige zijde, die van het C2C is andersom; dat dagboek is nog niet opgedroogd en als ik het herlees krijg ik het er weer koud van.

Hoe zou het hier anno 1398 geweest zijn toen de Kartuizer monniken hun Mount Grace Priory hebben opgericht? De uitstekend geconserveerde resten van hun klooster bevinden zich op

grond dient zich aan op Ruebery Hill. Van daar is de klim nog lang niet ten einde maar omdat het landschap geleidelijk verandert heb je het nauwelijks in de gaten.

Het pad volgt links de uitlopers van het Arncliffe Wood, rechts wordt het heide en veel struikgewas met bosbessen. Een van de weinige levenstekens op dit stuk is een kolossaal straalzenderpark met dienstgebouwen.

een vlakke plek waar zweefvliegers hun liefhebberij kunnen uitoefenen.

Alles bijeen belooft het hoogteverschil op deze etappe ±150 meter, maar rekening houdend met alle dalingen en klimmingen gaan er heel wat meer metertjes in de knieën zitten.

De golfbewegingen zijn uitstekend waar te nemen op het hoogste punt van Cringle Moor. Er is daar een flin-

De Wainstones bij Hasty Bank

ke steen om even op uit te rusten, een soortgelijke dient als grenssteen en in een derde zijn alle herkenningspunten van betekenis gegraveerd. Terugblikkend kun je je prestaties overzien en vooruitkijkend wat je nog te wachten staat.

Ongerijmd is het volgende. Op dit soort tochten zie je vrijwel geen mens en toch is sprake van voetpad-erosie. En niet zo zuinig ook!

Ter hoogte van de plek die beschreven is met: 'The path descends from Cringle Moor through a rough tumble of boulders and stones...' zijn over een lengte van anderhalve kilometer flagstones aangebracht, die notabene per helikopter zijn ingevlogen. Een miezerig waterstroompje heeft er het zijne toe gedaan om het oorspronkelijke pad te ondermijnen. Het lijkt op het eerste gezicht wel een erge forse ingreep maar tijdens het afdalen kom je er wel achter dat het verre van overdreven is.

Eenmaal beneden moet er een beekje worden overgestoken. Je krijgt nauwelijks de kans om even op verhaal te komen, want daar wacht je een 'fairly steep climb up' naar het topje van Cold Moor. Ondertussen passeer je een flink gat in de bergwand: het is de ingang van een oude mijn en zonodig een welkome schuilgelegenheid.

Nauwelijks boven, mag je weer naar beneden om veilig langs Garfit Gap te kunnen komen. Na deze hindernis komt voor vandaag de laatste pittige klim naar Hasty Bank.

Alle moeite en inspanning zijn daar snel vergeten, want voor ons uit komen

de unieke Wainstones in zicht. Het is het hoogtepunt en tevens het einde van deze etappe. Dat klinkt leuk maar voor onderdak voor vannacht moet er nog wel het een en ander gebeuren. Het kortste pad naar Great Broughton, een voormalig mijnwerkersdorp, loopt langs een steile bosrandje. Daar heeft een eerdere regenbui de bodem tot pap losgewoeld en er een glijbaan van gemaakt. Er blijft weinig anders over dan met behulp van tak naar tak naar beneden zien te komen.

Ons B&B heeft veel weg van een rosarium annex museum. Ontvangst met thee en lekkers in een serre met aan drie zijden glas, met vensterbanken tjokvol bloeiende planten: de lievelingsplek van een zeer vriendelijke bloemestuintuin-liefhebber.

Honderden bloeiende planten omringen het huis. Een verwarmde kas voor zijn druiven, koude kasjes voor zijn schaduwminnende vrienden en bedden vol met geurende rozen. Hij kent ze alle bij naam en toenaam. Hij teelt nieuwe soorten, levert stek en zaad aan liefhebbers in geheel Engeland. Nu is hij drukdoende een 'benefit collection for his church' samen te stellen.

En zij? Naast de zorg van alle dag verzamelt ze 'pottery'. Het huis staat letterlijk en figuurlijk boordevol met juweeltjes van aardewerk.

In de 'Jet-miners Inn' krijgen we een mijnwerkersmaal opgediend: stevige kost, enorme porties maar vooral erg lekker! We vinden dat we het verdiend hebben.

-Wordt vervolgd-

UIT DE MEDIA

Rondje Gelderland is af

Op 9 april liepen twee Nijmegenaren de laatste etappe van hun zelf uitgezette 'Rondje Gelderland' waaraan zij op 23 oktober 2003 waren begonnen. De nieuwe wandelroute is 660 km lang en volgt ongeveer de provinciegrens, met een marge van maximaal vijf kilometer aan weerszijden (ook aan Duitse kant).

De makers, Lieke van Lith en Steven Trooster, hebben de 36 etappes uitgebreid beschreven op hun website gelderlandroute.webjes.com. Een en ander aangevuld met informatie over de streek, openbaar vervoer en mogelijkheden om te overnachten.

Bron: *Tweevoeter.nl*, 31 maart '06

Slakkengang

Tien jaar terug besloot men in België om een aantal afgedankte spoorwegen en oude jaagpaden om te bouwen ten behoeve van wandelaars. Pas 2 van de geplande 79 wandelpaden over oud spoor zijn sindsdien gereed gekomen, meldde de Belgische Rekenkamer onlangs. Ook andere projecten lopen hopeloos achter.

Met het verdubbelen van de subsidie aan de (mede-)verantwoordelijke wandelpadenorganisatie Ravel moet aan deze situatie een eind komen.

Bron: *De Tweevoeter*, 15 maart '05

Steeds lichter

Met steeds lichtere tred werkt de 39-jarige Amerikaan Steve Vaught toe naar zijn einddoel: New York. In april vorig jaar begon hij aan een wandeltocht van 3700 kilometer door de Verenigde Staten, in de hoop verlost te raken van zijn overgewicht.

Dat lijkt aardig te lukken: bij de start woog hij 186 kilo en na een jaar doorlopen was hij al 43 kilo kwijt – hij had toen nog 900 km te gaan. Zijn verrichtingen zijn te volgen op de website thefatmanwalking.com, die dankzij de media-aandacht van Oprah Winfrey inmiddels ruim 700.000 keer is bezocht. Maar daar is het hem niet om te doen, zegt hij zelf; hij wil gewoon de controle over zijn eigen leven terug.

Bron: *Spits*, 24 maart '06

Joop Reichenfeld en Onne van der Kraan leggen 127 kilometer af

In etappes rondom de Sint Jan

Sinds 1997 beheert WSV de 's-Hertogenbossche Vierdaagse het regionale wandelpad 'Rondom de Sint Jan'. Twaalf jaar geleden is het uitgezet door wandelkring Noord-Brabant van de KNBLO ter gelegenheid van haar 40-jarig bestaan. De 127 kilometer lange route is gemarkeerd met een gele en een blauwe streep onder elkaar, maar op sommige punten is de routebeschrijving onontbeerlijk.

Riviertje de Aa met uitzicht op Heeswijk

De eerste en laatste etappe starten we met z'n drie-en (met Bart dus); de rest van de etappes doen Onne en ik samen.

Eerste etappe

Op 12 november 2005 starten we bij station 's-Hertogenbosch, dit is tevens de eerste stempelpost. Via de passerelle van het station komen we in de nieuwe wijk het Paleiskwartier.

Door een nieuw park (Westerpark) komen we op een mooi paadje langs de Koenendelseweg, links sportvelden, rechts industrieterrein, weer een parkje (waar ooit een eendenkooi was) door en dan komen we bij winkelcentrum de Helftheuvelpassage. Al na 3 km houden we pauze, wetende dat het volgende café pas over 10 km op ons pad zal komen.

Buiten blijven we even kijken bij de sloop van een groot pand. We lopen verder langs de rand van 's-Hertogenbosch-West, een pad achter de flats langs, dan de A59 over en langs recreatieplas het Engelermeer – we nemen maar geen duik.

Via een smal poortje in een ijzeren schutting komen we in een natuurgebiedje. De schapen stinken een uur in

de wind, zij mogen hier net als wij gewoon los rond lopen.

Als je een spiegelje onder een paddestoel legt, kun je zien of er plaatjes of buisjes onder de hoed zitten. Zo lopen wij door met bij elke paddestoel een stop om even te kijken.

Verderop komen we in de hele nieuwe 'wijk' de Haverleij. Een open gebied met de huizen geconcentreerd in nieuwwerwetse kastelen. We kijken nog even hoe een boer zijn land ploegt en lopen verder over de Bokhovense Maasdijk. Onne vindt 200 meter te ver omlopen

voor een cafépauze bij Het Veerhuis, dus lopen we door over de sluis bij Henriëttewaard en de spuisluis Crevecoeur. Dan eindelijk bij chauffeurscafé Treurenburg houden we rust en halen het volgende stempel. Over de Maasboulevard, met prachtig uitzicht over de Maas, lopen we richting Oud-Empel. Achter dit gehucht wonen wij in de wijk Maaspoort, dus hier eindigt voor ons na 17 km de eerste etappe.

Tweede etappe

De eerste dag van de kerstvakantie, de dag voor kerst, 24 december dus, starten we met de tweede etappe gewoon vanuit ons huis.

Onne is eigenlijk nog moe van school, dus het wordt dit keer maar een korte etappe van slechts 7 km. We vervolgen de dijk langs de Maas en wandelen door het dorp Empel. Dan verder om de Rosmalense plas heen. Al na 4 km houden we pauze en wel bij de McDonalds.

Hierna lopen we verder langs de Intratuin – een paar weken later loopt dit pad dood bij een sloot en een nieuw gemaakte weg. Deze routewijziging bellen we door en als we er later langs komen, zien we de routewijziging al doorgevoerd in de markering; dat werkt snel! – en door Rosmalen via een fietspad. In Rosmalen zoeken we al snel een pauzeplek in het centrum, daar bellen we 'taxi' Bart, die ons weer snel naar huis brengt.

Derde etappe

Op 11 februari 2006 pakken we de route weer op in Rosmalen. Bart brengt ons weg en gaat karikaturen tekenen; als hij klaar is, haalt hij ons weer op, dus tot die tijd hebben we om te wandelen.

Het eerste uur zouden we het over Onne's schoolprestaties hebben, die vooral wat betreft huiswerk maken niet al te best zijn. Door al dat niet zo leuke gepraat gaat Onne steeds langzamer lopen.

We lopen door het buitengebied van Rosmalen. Doordat een spoorovergang dicht is, volgt een routewijziging en komen we via de wijk Sparrenburg bij het bos van Maria-oord. Op de route komen we nog 'markering' tegen van de Bossche 100.

Later vraagt Onne of ik het eerste stuk wel op de omgeving gelet heb, en ik moet bekennen dat ik meer met Onne en school bezig was. Ik wandel daar wel vaker, dus de omgeving ken ik gelukkig wel.

Bij het verpleeghuis Maria-oord is een restaurant voor bewoners en bezoekers. Vandaag zijn we bezoeker en Onne smult van twee boterhammen met hagelslag en een glas melk. Ik neem thee en een koek. Langs het dierenparkje met kangoeroes vervolgen wij de route. Over het viaduct snijden we een stukje af door de modder, over een hek We komen door het bos bij 'Het Vinkel', ook langs camping Vinkeloord en zo komen we via zand-, fiets- en asfaltpaden, deels door bos en park en deels langs weilanden bij Kasteel Heeswijk aan. Daar bellen we Bart – want we zien de bus naar 's-Hertogenbosch net voorbij rijden – om te horen waar hij ons kan ophalen. We lopen de oude oprijlaan af naar de Zuid-Willemsvaart en wijken daar van de route af, om Bart tegemoet te lopen. Zo hebben we toch nog 18 km afgelegd.

Vierde etappe

Een week later, op 18 februari 2006, slaan we een klein stukje route over en starten bij Café 'Rust U even' om een stempel te halen. De naam is veranderd in De Barones en helaas zijn ze nog niet open.

Het blijft de hele dag bewolkt, met af en toe een buitje, dus hebben we de paraplu's niet voor niets meegenomen. Enthousiast gaan we op pad, eerst via fietspad en brug over de Zuid-Willemsvaart, dan al snel door de Wijboschbroek. Ik ben blij dat we over een fietspad lopen, want het gebied is nogal nat.

We zien nog een dode reiger, maar raken niet in paniek door de vogelgriep en lopen vrolijk kletsend verder.

We komen ook langs een hopveld, nu nog kaal met alleen maar palen en draad, in de zomer waarschijnlijk vol begroeid en in het najaar zal er wel geoogst worden voor de hopbrouwerijen. In Wijbosch komen we een afdak van enorme blauwe paraplu's tegen. Onze eigen paraplu's hebben we af en toe nodig voor een klein buitje en anders gebruiken we ze als nordic walking stokken.

Onne herkent in Schijndel opeens waar hij is, van de landelijke fietsdag, en stelt voor om bij Broodje Apart pauze te houden. Deze lunchroom wordt deels gerund door geestelijk gehandicapten; de pannenkoek en het uitgebreide broodje smaken heerlijk.

De tocht gaat verder door het buitengebied van Schijndel, met aparte straatnamen als Keur, Borne en Besselaar. We horen nog een omroepwagen Lijst Schijndel aanprijzen, de gemeenteraadsverkiezingen staan voor de deur. Bij Gemonde is Onne toch wel moe en

de buurtbus rijdt niet op zaterdag, dus bellen we weer taxi (Bart) om ons op te halen. We lopen hem tegemoet naar Sint Michielsgestel en hebben er 18 km opzitten.

Vijfde etappe

Zaterdag voor carnaval willen we verder met de route. De avond ervoor heb ik nog telefonisch contact met WSV 's-Hertogenbosch over een onduidelijkheid in de route in Boxtel. Op de kaart staan twee routes ingetekend, buitenom en binnendoor, maar de beschrijving is dwars door Boxtel. Het blijkt toch dwars door Boxtel, wat de route wat korter maakt, dus besluit ik om van de volgende etappes een 2-daagse te maken, met een overnachting in Natuurvriendenhuis Morgenrood. Voor de zekerheid bel ik of er wel plek is.

Het huis blijkt helemaal volgeboekt met een groenweek. Vrijwilligers gaan een week Morgenrood en de camping opknappen. Ik vraag of er wel plek is voor wandelaars. Ooit heb ik gehoord, dat er altijd een kamer wordt vrijgehouden voor wandelaars of fietsers. Na

enig overleg is er een kamer vrij voor maandag. Wat een geluk, we kunnen ook mee-eten en ontbijten voor een gering bedrag. Normaal moet je voor je eigen eten zorgen, het is geen hotel.

Zesde etappe

Carnavalsmaandag 27 februari zet taxi (Bart) ons af in Gemonde, waar we aan de met confetti 'versierde' straat zien, dat de dag ervoor flink carnaval gevierd is. We lopen op een smal pad langs de Dommel en verder door het buitengebied naar Boxtel. Met een viaduct over de A2 komen we bij onze eerste rust en krijgen we het derde stempel bij Shell benzinstation. Bij

een warme chocolademelk krijgt Onne ook nog een warme muts.

We lopen verder recht door Boxtel en passeren nog een carnavalscafé. Daar kom ik er achter dat ik mijn giropasjes kwijt ben en bel naar huis. In de auto heb ik ze uit mijn jas laten vallen. We spreken af bij de spoorwegovergang. Bart komt de pasjes 'even' in Boxtel brengen en zo vervolgen we onze tocht.

We lopen een stukje langs de Beerze,

een kopje thee. Later kunnen we met de groep mee-eten: erwten- of tomatensoep en pannenkoeken. Ik bied maar aan om mee te helpen met de afwas.

De andere mensen weten dat we aan het wandelen zijn, ik heet dan al gauw Wan de Laarster, maar van het wandelpad 'Rondom de Sint Jan' hebben ze nog nooit gehoord, dus maak ik maar wat reclame. 's Avonds hebben Onne en ik nog wel plezier met het kaartspel 'jij liegt'.

Zevende etappe

Op carnavalsdinsdag, 28 februari, staat het ontbijt al om acht uur klaar en om negen uur staan we niet te trappelen om de route te vervolgen, want het regent. Met paraplu valt het mee en we pikken de route al gauw weer op. Deze brengt ons door de Oisterwijkse bossen en vennen bij het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten. Klokslag tien uur staan we voor de deur, gelukkig werden de deuren net geopend. Ruim

over zandpaden en langs akkers en langs en door natuurgebied de Kampina. Daar wordt hard gewerkt: bomen zijn gerooid en stukken grond zijn afgegraven. Bij gebrek aan horeca nemen we even pauze op een dikke dode boom.

Onne is doodmoe als we eindelijk Morgenrood bereiken; 19 km hebben we er opzitten. We worden verwelkomd met

Modderballet op de Gijsberse steeg

een uur en een kwartier hebben we ons vermaakt met (animatie)filmpjes en al het andere wat geëxposeerd werd. We hebben veel over het gebied en de natuur geleerd.

Zo konden we weer op weg via een paadje langs de Achterste stroom richting carnavalsmuziek in Oisterwijk. Bij de Lidl doen we nog even wat inkopen voor onderweg. Midden in Oisterwijk worden we verrast op 'koffie bloazen', het klonk helemaal niet gek.

Bij de HEMA houden we toch maar even pauze, het volgende café is weer een stuk verder weg.

We gaan over het spoor en verlaten via het industrieterrein Oisterwijk. We lopen verder over landelijke weggetjes en moeten de drukke N65 ('s-Hertogenbosch-Tilburg) oversteken, maar dan komen we weer in een natuurgebiedje: de Leemkuilen.

Tussen de buien door horen we weer carnavalsherrie. Jongeren worden op open karren richting Udenhout gereden. Vroeger moest je op een open kar door het dorp en werd je bekogeld met

tomaten, maar dan had je ook wel wat op je kerfstok. Tegenwoordig doen de jongeren met carnaval dit vrijwillig.

Weer een spoor over en zo komen we bij café 't Gommelen. Gelukkig is het open en kunnen we opwarmen met thee en chocomelk. Het kindercarnaval begint over een uur, dus is het nog rustig.

We vervolgen onze route en lopen over de Gijsbergse steeg, het is meer een modderpad. De onderkant van onze broeken wordt bedekt met een laagje modder. Nog een klein stukje tot het volgende café: de Rustende Jager.

Onne haalt binnen een stempel en besluit om te stoppen. Taxi (Bart) wordt gebeld vanuit het café, (de batterij bij mijn mobiel was op en Onne's beltegoed moest worden opgewaardeerd). We hebben uiteindelijk 17 km afgelegd. Tijdens het wachten vermaken we ons met een informatiezuil over de Loonse en Drunense duinen.

Laatste etappe

De laatste etappe doen we op de eena-laatste carnavalsvakantiedag, 3 maart. We starten bij de Rustende Jager en Bart loopt het eerste uur mee.

We lopen door de bossen en later over de zandverstuiving van de Loonse en Drunense duinen. Bij het oversteken door dat losse zand raken we de route een beetje kwijt, maar doordat we richting het oosten blijven lopen, komen we de route toch weer tegen en lopen langs paardeweitjes, een stukje onbekend voor mij.

We lopen langs een prachtig sprookjesachtig huisje 'Witmeer'. Bij café de Klinkert willen we wel even pauze houden, maar helaas ze zijn aan het verbouwen. Bart keert weer terug naar de auto en wij gaan verder door de bossen en langs weides. We volgen paden evenwijdig aan het Drongelens kanaal, steken dit tweemaal over en komen bij een roeivijver annex ijsbaan. We passeren camping Distelloo, maar besluiten om bij café Duinoord pauze te houden. We hebben er dan al 15 km opzitten.

Een uitsmijter, tosti en poffertjes gaan er wel in. Zo kunnen we 'met gemak' de tocht wel afmaken. In Cromvoirt nog even naar de supermarkt en dan door naar de IJzeren Man en de Vughtse heide. Over het spoor en een drukke weg bij Vught, en we zijn al bijna bij Het Bossche Broek. Op de brug over de Dommel hebben we volgens de gids een prachtig uitzicht op de Sint Jan.

De laatste kilometers door de Bossche Broek en dan ronden we deze etappe af bij de Sint Jan met 28 km op de GPS. Nog even het laatste stempel halen bij café 't Pumpke voor de herinneringsmedaille (of cijfer) en oorkonde voor de voltooide route. Ze hebben geen stempel, dus het wordt een getekend gezichtje. De Sint Jan is dicht, dus nemen we de bus naar huis.

-Joop Reichenfeld-
tekst en foto's

UIT DE MEDIA

Nieuwe NS-wandelingen

Sinds dit voorjaar bieden de Nederlandse Spoorwegen vier nieuwe NS-wandelingen aan. De routes zijn ontwikkeld in samenwerking met de stichting LAW. In feite zijn het gedeelten van bestaande LAW-paden, in dit geval het Waterliniepad, het Utrecht-pad, het Pieterpad en het Maas-Swalm-Nettepad.

De NS-routes heten Fort Vuren (21 km; Zuid-Holland), Heiligenbergerbeek (17,5 km; Gelderse Vallei), Hondsrug (15 km; Drente) en De Meinweg (tweedaagse tocht van 17 en 18 km; Noord-Limburg).

Het is raadzaam vooraf na te gaan op welke stations de routebeschrijving te koop is, omdat op veel kleinere stations geen service meer aanwezig is. De routes zijn tevens gratis te downloaden vanaf www.ns.nl. Op de website staan ook de openingsuren van de stationsloketten.

Bron: *Lopende Zaken*, maart '05

Nieuwe overzichtskaart LAW

Omdat wandelpaden voortdurend onderhevig zijn aan vernieuwing, geeft de stichting LAW om de paar jaar een overzichtskaart uit waarop alle paden in grote lijnen staan aangeduid.

De kaart voor de periode 2006-2008 is onlangs verschenen en is à €3,30 te koop bij vestigingen van o.a. ANWB en VVV en via www.wandelnet.nl.

Behalve de LAW-routes zijn op de kaart ook bewegwijzerde routes van andere organisaties te vinden, almede aanvullende informatie over b.v. logies.

Bron: *Lopende Zaken*, maart '06

Lachend wandelen

Lachen is gezond, zegt men. Wandelen is dat ook. Dus een combinatie van die twee moet wel supergezond zijn. Bij onze zuiderburen kan men daarom onder leiding van een lach-instructeur uit wandelen gaan in de bossen van Houthalen, tussen Hasselt en Eindhoven. Zo'n wandeling duurt twee uur en wordt regelmatig onderbroken voor een partijtje lachen of wat oefeningen. Op de site www.lach-humor.be vindt men meer informatie.

Bron: *De Telegraaf*, 17 maart '06

Marten Hogeweg op 14 april in Nieuweschans begonnen aan voetreis naar Sint-Petersburg

Van jongensdroom naar (harde?) realiteit

Op 14 april, de dag dat hij 65 werd, is Marten Hogeweg in Nieuweschans begonnen aan zijn voettocht naar Sint-Petersburg; een afstand van tussen de drie- en vierduizend kilometer. Als alles goed gaat, zal hij dus pas in de loop van augustus weer voet op Nederlandse bodem zetten.

Onze grafisch vormgever wil met deze expeditie in één klap een heel stuk van het Europese Kustpad (E9) voltooien. Het Nederlandse deel tussen Sluis en Nieuweschans had hij eerder al in etappes gelopen, en naar het zuiden toe was hij op de E9 tot het Noordfranse Dieppe gevorderd; de rest komt later wel.

Voorheen kon Marten nooit langer dan twee of drie weken achter elkaar weg. Maar na zijn pensionering was er niets dat een onafgebroken voetreis door Polen, de Baltische staten en Rusland nog in de weg zou staan. Een jongensdroom, die pakweg vier jaar geleden langzaam begon te rijpen in zijn hoofd en met het verstrijken van de tijd steeds concreter werd.

Van meet af aan stond voor Marten vast dat hij die tocht (grotendeels) in zijn eentje zou afleggen, waar mogelijk als wildkampeerder, met slechts nu en dan een nachtje in een simpel logement. Zoiets stelt bijzondere eisen aan de bagage. Want zelfvoorzienend zijn

is leuk, maar je moet het ook allemaal zelf meeslepen!

Het vergaren (en zo mogelijk uittesten) van een goede, super-lichtgewicht uitrusting heeft enkele jaren in beslag genomen. Daarbij is weinig aan het toeval overgelaten. Ieder stuk bagage is letterlijk én figuurlijk gewogen, en alles wat niet strikt noodzakelijk was voor het overleven in de rimboe is thuisgelaten. Dat ging tamelijk ver: zelfs het kabeltje van de digitale camera is met tachtig procent ingekort, wat trouwens nog verbazingwekkend veel grammen scheelde.

Diverse kampeerspullen zijn via inter-

net besteld bij gespecialiseerde bedrijven in de Verenigde Staten, simpelweg omdat ze hier niet te krijgen zijn. Om de zoveel maanden kwam de postbode met een verrassing. De ene keer was het een minuscuul spiritus-brandertje, dan arriveerde er weer een doos met enkele meters ripstop nylon, donzig synthetisch spul en klossen industriegaren. Met behulp van de Engelse handleiding kon je daar dan zelf een isolerend jack of dito slaapdeken uit fabriceren. Lekker goedkoop, en znodig naar eigen inzicht aan te passen.

Tot de 'zelfgeknutselde' kampeerhulpjes behoren het mini-hooikistje (waarin het warme avondmaal vanzelf gaar wordt zonder brandstof) en het lichtgewicht windschermplaat. Verder een zelfgemaakt zakmes, dat als losse blokjes hout plus een lemmer van overzee werd ingevlogen. Daarnaast zijn wat verbeteringen aangebracht aan diverse zaken die Marten al in zijn bezit had, waaronder de tarp

(nylon afdak, in plaats van een echte tent) en het grondzeil. Samenvattend kun je stellen dat de uitrusting voor een belangrijk deel op maat gemaakt is.

De zoektocht naar praktische hebbe-

dingen leverde ook enkele opmerkelijke aanwinsten op, zoals de 'pine tar soap', een naar zadelvet ruikend stuk teerzeep op basis van dennenhars. Verder werd er een Zwitsers droogapparaat aangeschaft waarmee de macaronisaus uit eigen keuken tot instant tomatenpoeder verwerkt kon worden. Dat scheelt in gewicht, vergroot de houdbaarheid en smaakt alsof je thuis bent.

Afgezien van de uitrusting zijn er natuurlijk nog veel meer voorbereidingen nodig voor zo'n reis. Het gedoe om een visum te regelen voor Rusland en de Russische enclave Kaliningrad (tussen Polen en Litouwen) als je niet precies kunt vertellen wanneer je daar arriveert. Uitzoeken hoe je vanuit Sint-Petersburg terug komt als je niet wilt vliegen (met de bus – de trein rijdt namelijk via Wit-Rusland en dat levert nog veel meer bureaucratie en dure visum-ellende op). Voor vier maanden medicijnen inslaan. Twee jaar lang ploeteren om de Russische taal een beetje machtig te worden.

En... last but not least: zorgen dat iemand anders (ondergetekende) jouw taken bij OLAT Nieuws kan overnemen, met de professionele computerprogramma's die in de grafische wereld gebruikelijk zijn. Mocht u dus denken: 'Hé, ons clubblad ziet er toch niet helemaal uit zoals we de laatste maanden gewend zijn', dan weet u waar het aan ligt.

En nu is Marten dus onderweg, via de uitgestrekte Noordduitse polders, vertrokken op een niet al te warme dag, maar met de straffe wind gelukkig wel in de rug. Een beetje onwennig, nu wat jarenlang een plan was, ineens werkelijkheid is geworden.

Tegen de tijd dat hij z'n extra paas-rantsoenen soldaat heeft gemaakt, draagt hij niet meer dan een kilootje of acht op zijn rug. Het wandeltempo ligt rond de duizend kilometer per maand.

Marten heeft beloofd regelmatig vanuit internet-café's contact te houden met zijn achterban, want zelfs het mobieltje is thuis gebleven. We houden u op de hoogte!

-Mirjam Kies-
tekst en foto's

De mascotte Beer weegt met outdoor-jasje naar schatting dertig gram.

IK GING OP REIS EN NAM MEE...

rugzak	390	plastic map	22
waterdichte voering	50	paspoort	39
slaapdeken & zak	1010	dagboekje	160
slaapmatje	390	pen	9
tarp	400	spullenzak	11
grondzeil	181	naaigerei	15
stokken	94	reparatietape	39
10 haringen	139	ehbo	39
paraplu	270	waterzuiveringstabletten	90
regenjack	194	touw (15 meter)	54
regenpijpen	100	4 wasknijpers	24
isolerend jack *)	270	huissleutel	12
lange broek *)	266	zwitsers zakmes	98
korte broek	260	zelfbouwmes & schede	105
korte broek	116	kompas	50
overhemd *)	240	camera	368
t-shirt	105	oplader camera	166
t-shirt (mouwloos) *)	93	kaartlezer	30
2 onderbroeken *)	160	horloge & carabiner	59
petje *)	54	toiletzak	114
2 paar sokken *)	140	2 stuks teerzeep	190
schoenen *)	1040	tandenborstel & pasta	49
brander	23	spiegeltje	12
spiritusflesjes	47	kam	5
pannetje	114	scheergerei	53
mok	50	toilet papier	86
lepel	14	waterzak (2 liter)	30
windscherm	21	waterzak (1 liter)	20
reflector	20	eetzak	14
hooikistje	34	pillenzak	15
pannelap	13	medicijnen	235
aansteker	22		
zitlap	35		
handdoekje	93		

alles in grammen

*) kleding en schoeisel inclusief wat gedragen wordt

'WS-en' maar nu eens niet op de Veluwe

Het was even passen en meten. Maar vanuit Groenlo konden we hier vandaag het snelst komen. Rond 08.00 uur stonden we voor het busstation van Nijmegen Centraal. Even later werden we door de buschauffeuse aan de rand van Groesbeek gedropt. Loop je zo over het Vierdaagse-parcours heen. Heb je vrij snel die Vierdaagsebeelden weer op je netvlies staan.

Maar niet te lang. Ook het verkeer vraagt onze aandacht. Soms toetert er een auto. Komt een bekende voorbij rijden.

Nu de laatste kilometers naar het startpunt. Binnen treffen we direct al van OLAT Annie uit Deurne aan. Ook al zo ver van huis. Na onze inschrijving alsmede het in bewaring geven van mijn grote plunjebaal (spullen voor Leiden) drinken we gezellig even een bakkie met Annie. Dan op pad. „Aan de wandel”, zoals de OLAT-voorzitter dat zo mooi zegt.

Langs de nu 'slapende' grens-slagboom naast de Zevenheuvelenweg. We betreden Duits grondgebied. Het Reichswald. Dalen en stijgen. Een verscheidenheid aan bomen in het bos. Zo af en toe groepjes Duitsers in de weer met hun bosperceel.

Zijn we nu toch aan het WS-en? Per slot van rekening loopt de harde kern van wandelend Nederland vandaag de laatste WS-78 tocht in Maarn. Ja, ook wij WS-en. Al is het dan in de omgeving

Om de 10 kilometer een rustpost. Tegen schappelijke prijzen was het mogelijk een versnapering te kopen.

Wij liepen de 30 km. Rond 12.00 uur hebben we wat langer in de caf erust gezeten. Omgeving Kleve. Ook daar heel schappelijke prijsjes. Een gezellige waard, veel bekenden. Met wederom Annie in ons kielzog. Annie, die toe was aan een trappist (!). Helaas, er werd alleen licht bier geschonken. Veltins, prima bier.

Nu de laatste loodjes. Nog even door het bos. Werden wederom geleid langs wat restanten van loopgraven uit WOII.

Dat het een haar heeft gescheeld of hij had dit niet meer kunnen navertellen. Dat hij blij was dat het niet een van zijn manschappen was overkomen. Dat hij achteraf blij was dat hij deze ervaring heeft mogen meemaken, nu hij wist dat hij er goed uit was gekomen. Zijn onderscheiding na afloop. Binnenkort zijn opleiding tot sergeant-majoor. En dan is daar de finish. Het afmelden, biertje, douche en weg. Over Den Bosch, Tilburg weer richting Rotterdam, Delft, naar onze afspraak.

-Marion & Ben-

van Groesbeek. En nu eens niet de Veluwe. Zijn we al te veel verwend?

Perfect weer. Ik kan het niet nalaten om bij de eerste rust reeds uit de broek te gaan. Snel die thermokleding uit. Veel te warm. Lente! Voor het eerst in de korte bokse! Heerlijk is dat. Vorig jaar was het een weekje eerder mogelijk. Liepen we volgens mij de laatste WS78-tocht van het winterseizoen 04/05.

Dan op de eindstreep af. Samen met een vertegenwoordiger van de rode baretten uit Schaarsbergen. Die jongens van de Falconwalk. (Trouwens een aanrader, mensen! Een prima verzorgde tocht. Wordt ongeveer gelijktijdig met Diekirch gehouden.)

Deze rode baret vertelde en passant over zijn voormalige uitzending naar Irak. Over verwondingen die hij opliep.

INGEZONDEN BRIEVEN

Dankwoord

Marinus, Kees, Jos, Theo, Toon, Ad, Paul, Joop, Mariet, Jet, Mia en al die andere bestuursleden en hun commissieleden, jullie worden nooit bedankt voor het vele werk dat door jullie gedaan wordt.

Ik weet dat een bedankje tijdens de jaarvergadering op zijn plaats is, maar dat wordt vergeten, of iedereen wil na het sluitingswoord van de voorzitter naar huis.

Vandaar dit berichtje mijnerzijds – en ik denk namens alle leden van OLAT:

Bedankt voor jullie inzet en het vele werk. We hebben een pracht vereniging, houden zo!

Jos Scheepers

Buddy voor slechtienden

De paden op, de lanen in, dat doen wij graag. Wandelen is onze hobby en we genieten van de vrijheid en de natuur. Heerlijk onspannend en rustgevend. Dit willen we ook met anderen delen.

Daarom zou ik het wandelen toegankelijker willen maken voor visueel gehandicapten die niemand hebben om mee op

pad te gaan. Zelf ben ik een jaar of vijftien geleden bijna vier weken visueel gehandicapt geweest na een oogoperatie. Ik realiseer mij goed dat ik geluk heb dat ik zomaar, zonder erbij na te denken, op pad kan gaan.

Dus is het mijn idee om een soort budysysteem op te zetten waar wandelaars zich als begeleider kunnen opgeven, zodat blinden en slechtienden met hen in contact kunnen komen. Weliswaar wordt er op dit gebied al aardig wat georganiseerd door diverse instanties en wandelverenigingen, maar ik weet dat er daarnaast zeker ook behoefte is aan meer individuele begeleiding.

Daarom wil ik uw leden vragen of er iemand bereid is zich als vrijwilliger aan te melden, om hun hobby te delen met mensen voor wie dit niet zo vanzelfsprekend is. Ik hoop dat ik u geïnspireerd heb en dat u aan dit project wilt meewerken.

Michiel Valk

Haringvlietstraat 58, 7417 TH Deventer
tel: 0570-636517 mob: 06-30737292
email: chiel_valk@hotmail.com

Een medewerkster van het OLAT-verzorgingsteam heeft zich bijzonder geërgerd aan het gedrag van een wandelaar (m/v) tijdens de laatste Winterserietocht.

Onderstaande brief is geschreven namens het gehele team.

Wie doet er nu zoiets?

We hadden die dag prachtig weer, heel veel wandelaars en mooie routes. Maar toch ligt er een schaduw over deze tocht. Bij de familie in wiens schuur wij onze verzorgingpost mochten inrichten, was ook een toilet aanwezig.

Toch moest een wandelaar(ster) zo nodig zijn of haar behoefte doen in de voederbak van het vee, waar bovendien nog voeder in lag.

Waarom??? Er was onderweg gelegenheid genoeg.

Dit doet de naam OLAT geen goed. Wij als vereniging, en ook de verzorgers(sters), die er alles aan doen dat alles zo goed mogelijk verloopt, betreuren dit voorval ten zeerste. En hopen dat degene die dit heeft gedaan, zich ervan bewust is dat wij nog graag bij die mensen terug komen om een post te mogen inrichten.

CONSTANT AAN DE WANDEL

De Kastelentocht in Maarn

Op zaterdag 18 maart 2006 organiseerde WS'78 hun wandeltocht vanuit het gebouw 'De Twee Marken' te Maarn. De start was om 9.00 uur. Via enkele tunnels en langs het gemeentehuis bereikten we een bosgebied en passeerden we Huize Maarn. De tocht werd voortgezet door de Kaapse Bossen, via 't Wijde Zicht en dan door het landgoed Stameren tot Doorn. Dat passeerden we via de westkant en dan langs de Van Braam Houckgeestkazerne, beter bekend onder de naam Mariniers Doorn.

Vervolgens liepen we door landgoed Beukenrode (eigendom van het Ministerie van Defensie) in buurtschap Palmstad, waar overigens stad noch palm te zien was. Daarna door het landgoed Moersbergen, met passage van het gelijknamige kasteel en dan door het landgoed Leeuwenburg met vlonders eveneens langs het kasteel.

Inmiddels naderden we de boerderij 'De Stamer Akker' aan de Langbroekerdijk te Driebergen, waar de soeppost was. We zetten de tocht voort langs de Langbroeker wetting met passage van Weerdesteyn en Kleyn Rhodensteyn, waarna we bij kasteel Hindersteijn de lange zand/grindweg volgden richting Cothen (een mooi kleinschalig dorp aan de Kromme Rijn, dat 3000 inwoners telt en samen met Langbroek sinds 1996 behoort tot de gemeente Wijk bij Duurstede). Aldaar kwamen we langs de ronde stenen stellingmolen 'Oog Int Zeil' Al. Verderop passeerden we een leuk dorpsplein, waar een kunstzinnige zilverkleurige peer het middelpunt is.

Na Cothen ging het via smalle paden tussen kersenboomgaarden door naar Wijk bij Duurstede (opvolger van het in de vroege Middeleeuwen door de Noormannen verwoeste Dorestad), waar de horecarust was in café-bar 'De Horden'. Na de pauze door de zogeheten 'Hordenboomgaard', een boomgaard met 70-jarige groene goudrenetten, welke wordt beheerd door vrijwilligers.

Al gauw passeerden we het kasteel Duurstede. Bij de Vrouwenpoort betraden we de oude omwalling, die de stad beschermt bij hoge waterstand van de Rijn en Lek. Daarna via schilderachtige straatjes door het centrum met onder andere het Marktpllein. We verlieten het stadje langs de Amerongsewetering en liepen langs grienden, het Laarzenpad en en de Broekhuizenstraat (graspad met braamstruiken) naar Langbroek aan de Gooijerdijk, waar bij het boerenbedrijf de koffie/theepost was.

We zetten de tocht voort via onverharde paden en polderwegen met Hollandse knotwilgen, langs boerderijen en bosranden via het landgoed Sandenburg. Na oversteek van de autoweg kwamen we weer door Kaapse Bossen, maar dan door Diepwel met stijgingen en dalingen en met een fruitpost onderweg. Na het verlaten van de bossen bereikten we via straten in Maarn de finish.

Het was een mooie en pittige tocht. Het was goed wandelweer. Er gingen 646 wandelaars van start.

-Constant Dedel-

Willy Timmermans moet onderweg veel klokken, bellen en rekenen

'Boskant' training voor Franse monstertocht

Vanmorgen was het wel even heftig om uit bed te stappen. Gisteren ben ik al om 20.30 uur gaan slapen, omdat ik toch echt wel moe was van de ruim 100 kilometer van gisteren bij wandelme.be in Geel. Maar goed, ik streef een doel na en dus gaan we vandaag weer op pad. Bij OLAT staat er voor vandaag in Boskant een 60 kilometer op het programma.

Om 07.00 uur ben ik van start gegaan voor het eerste lusje van 20 kilometer. Ik verwacht om goed 10.00 uur weer terug te zullen zijn en daarmee dan ook een achterstand van twee uur te hebben opgelopen op Wilma, die op de 40 kilometer zal starten.

Niks fijn

Al na circa 100 meter zit ik op een graspad. Niks fijn moet ik wel zeggen. De reden hiervoor is dat mijn voeten en benen dat eigenlijk nog niet willen. Ik had liever de eerste kilometer over een verharde weg willen wandelen. Maar na een tiental minuten ben ik daar dan ook weer aan gewend geraakt en kan ik langzaam mijn tempo toch wat omhoog brengen.

Enkelen van die wandelaars die ook de 60 kilometer doen, gaan mij nu nog voorbij. Ik zeg tegen mezelf: het grootste deel haal ik in de loop van de dag wel weer een keertje in. Tenminste, zo gaat het eigenlijk altijd bij mij.

Na een paar kilometer door een waterwingebied te hebben gewandeld gaat het fout door een paar wandelaars vóór mij. Zij gaan rechtdoor waar we linksaf hadden moeten gaan door een hekwerk. De pijl was niet slim opgehangen, maar met een beetje goede wil was deze echt wel te zien.

Na 5,8 km en 52 minuten bereik ik de eerste wagenrust. Ik vraag en krijg een half bekertje thee en neem een sneetje brood uit de zak. Lekker even staan en wat slappe klets verkopen.

Na twee minuten ben weer weg. Verder naar de tweede rustplaats die op 7,5 kilometer is. Ik ga rekenen en verwacht daar om goed 9.00 uur te kunnen zijn. Onderweg krijg ik nog een aantal offroad-bikers te verwerken die bezig zijn een route te markeren met bordjes. Ook zij moeten gebruik maken van herbruikbare bordjes. De vele elastieken aan het stuur zijn hiervan stille getuigen. Het is een paar keer een stapje opzij doen voor deze mannen.

Op de Alpenweg aangekomen passeer

ik een woonhuis waar in de tuin een relatief grote windmolen staat. Echt een mooi object om een foto van te maken. Alleen, vandaag heb ik geen camera bij me. Het is de bedoeling dat ik tempo blijf maken en dan houdt een fotostop alleen maar op. Niet getreurd: Wilma heeft de camera bij zich en zal vandaag zorg dragen voor de foto's van deze wandeltocht – maar dan enkel van de 40 kilometer.

Op een bepaald moment komen we op de Watermolenweg terecht. Misschien komen we dus bij een watermolen uit, want als een weg zo heet kun je toch aannemen dat er ergens een watermolen zal zijn. We komen er niet omdat we ergens de bossen ingaan over alweer smalle paadjes. Jammer dan, geen watermolen. Om 9.05 uur, dus 5 minuten te laat volgens mijn planning, kom ik bij de tweede wagenrust uit waar ik

van een aardige mevrouw zelfgemaakte thee krijg.

Na twee minuten ben ik weer weg voor het laatste stukje terug naar Het Riethof. Het valt me allemaal redelijk mee; ik kan niet zeggen dat het slecht gaat, wel dat ik wat achterloop op mijn schema. Om 10.00 uur terug zijn zal wel niet meer gaan. Ik zie wel wat er van gaat komen.

Als ik de autosnelweg A50 weer oversteek is dat voor mij een teken dat we in de buurt gaan komen van Boskant.

De regio ken ik een beetje. Van hieruit kan het nog hooguit vier kilometer zijn.

En juist ja om 10.10 uur ben ik weer in de zaal, die nog steeds behoorlijk gevuld is met wandelaars die nog zullen starten op de kortere afstanden. Als ik goed om me heen kijk zie ik nog slechts een paar medewandelaars die op de 60 km gestart waren. Dus mijn berekening was wel redelijk; ik heb toch al behoorlijk wat wandelaars ingehaald. Nadat ik mijn controleknip kreeg, heb ik een kopje thee gehaald en en ben er even rustig bij gaan zitten. Een broodje eten en thee drinken. Na tien minuten vertrek ik weer, nu voor de lus van de 40 kilometer.

Achterstand

Als ik buiten ben bel ik Wilma om te vertellen dat ik weer vertrokken ben. Wilma zegt dat zij samen met Iris en Erik om kwart over acht zijn vertrokken. Conclusie: ik heb een achterstand van 1 uur en 55 minuten. Na een korte reksom denk ik dat ik hen net niet meer in zal kunnen halen. Een voorsprong van

10 kilometer wegwerken zal niet meevallen. Maar goed, niet getreurd: ik ben onderweg om kilometers te maken.

Bij de eerste rust van dit traject na 5,4 kilometer arriveer ik om 11.10 uur, dus in 50 minuten heb ik dit stukje alweer gedaan. Het gaat goed, denk ik bij mezelf. Laat ik hier maar even een beker-tje thee vragen en een boterhammetje eten.

Nu de eerste wandelaars al weer zijn afgesplitst wordt het wel stiller onderweg en kan ik vrij en ongehinderd door blijven stappen. Alleen zijn er nog wat laatkomers en natuurlijk de andere wandelaars van de 60 kilometer. Telkens haal ik één voor één deze wandelaars in. Mijn tempo blijft dus redelijk hoog, en voor mijn gevoel gaat het nog steeds goed met de voetjes.

Mijn rechterkuit geeft nu wel wat kleine problemen. Ik ben ergens in een moddergat gestapt en dat heeft een steekende pijn in mijn kuit veroorzaakt. Het is niet hinderlijk, maar ik zal er de rest van de dag toch alert op moeten blijven om geen ernstige blessures op te gaan lopen.

Spinazie

Om 12.10 uur kom ik aan bij de spinaziepost. Lekker, spinazie, maar niet voor mij, mijn lijf staat daar nu even niet naar. Ik krijg wel een half stukje rookworst, een sneetje brood en een beertje thee en dat doet de wandelmens heel goed.

Ik bel Wilma maar weer op om te weten waar zij nu zijn. Het blijkt dat zij bijna bij de eerste caférust zijn aangekomen. Dus al met al hebben zij nu een voor-sprong van iets meer dan zeven kilometer op mij. Ik ben dus al drie kilometer dichterbij gekomen. Een rekensommetje leert me dat ik als het zo doorgaat er wel heel dicht bij zou moeten kunnen komen.

Van de spinaziepost tot de volgende rust in café De Schutskuil is slechts 8,1 kilometer. Het gaat nog steeds erg goed en de vervelende pijn in mijn kuit is een heel stuk minder geworden. Ik heb er nu al in totaal bijna 140 kilometer opzitten. Nog 20 kilometer en ik ben aan het einde van dit lange wandelweekeinde. Nog circa 3,5 uur stevig door stappen en ik moet er kunnen zijn.

Om 13.20 uur kom ik aan bij De Schutskuil en ik ga wel naar binnen om even te zitten en wat te eten en te drinken. De laatste wandelaars van de 40 en 30 kilometer ben ik nu ook al aan het in-

halen. Zijn deze mensen dan zo laat gestart of gaan ze zo langzaam?

De route voert ons terug in de richting van Liempde, waar de volgende caférust is. Ik denk dat ik daar geen gebruik van zal maken, of het zou hoogstens moeten zijn voor een sanitaire stop.

Als ik even onderweg ben wil ik wel weten waar Iris, Erik en Wilma nu zijn. Zij zijn bijna bij puntje 95 op de routebeschrijving. Ja lekker duidelijk, nu weet ik nog niks! Het blijkt dat zij bijna in Liempde zijn aangekomen. Ik denk dat

ik nu nog iets van zes kilometer achterlig op het drietal. Inhalen zal dus wel niet meer gaan. Het lijkt toch te ver te gaan worden.

Als ik om 14.45 uur bij De Punder in Liempde aankom, is het zoals Wilma al vertelde erg druk binnen, dus voor mij een reden om maar door te lopen. Uit ervaring weet ik dat zij wel even hebben gezeten; hoelang weet ik niet.

Als ik later bedenk dat Wilma mij heeft gebeld kijk ik even snel op de klok van mijn GSM en zie dat het tijdsverschil nu nog maar vijftien minuten is geworden. Zij hebben dus inderdaad een poosje binnen gezeten. Een kwartier inhalen op een stuk van nog slechts 13 kilometer, dat moet toch wel kunnen! Even later in het open veld zie ik in de verte Wilma lopen, duidelijk herken-

baar in het rode trainingspak. Als ik opbel om te zeggen dat ik hen zie lopen, vraagt een dame naast mij zich verbaasd af hoe ik dat nu toch kan zien. Simpel: dat rode trainingspak is Wilma, niemand behalve wij hebben zulke rode trainingspakken, dat is lekker makkelijk als je elkaar zoekt.

Na wat heen en weer gepraat ziet Wilma mij ook lopen. Als zij bij het Mariakapelletje zijn aangekomen worden er diverse foto's gemaakt. Nu heb ik de kans om wat dichterbij te komen. Terwijl ik aan kom lopen maakt Erik nog snel een plaatje van mij.

Ik ben erg blij dat ik er ben, ik kan het nu lekker rustig aan doen, lekker met z'n vieren verder stappen.

Ik begroet Wilma met een fikse kus. Ook Iris krijgt een hartelijke begroeting met enkele kussen. Het eerste wat Iris zegt: "Je ziet er moe uit." Als ik Erik de hand heb geschud hoeven we alleen nog maar naar de finish te lopen. Als we om 16.05 uur bij de laatste wagenrust aankomen, nemen we eerst nog wel een bak soep en twee beertjes water en een boterham.

Samen gaan we na een dik kwartier verder. Jonge, jonge, wat valt dat tegen zeg als je zolang hebt gezeten! Lang-

zaam komt er zo een einde aan deze tweede lange wandeldag. Om 16.55 uur waren we weer terug in Het Riethof.

Ik moet zeggen: ik heb twee dagen stevig kunnen wandelen. Vandaag ben ik totaal 10 uur onderweg geweest om 60,265 kilometer te overbruggen. Gisteren heb ik 17.45 uur gedaan over een dikke 100 kilometer. Conclusie: 27.45 uur gedaan over meer dan 160, misschien zelfs wel 170 kilometer.

Wat was het doel nu? Juist, in juni ga ik deelnemen aan Parijs-Tubize, een wandeltocht van 292 kilometer in vier dagen. Missie voor dit weekeinde is in elk geval geslaagd.

-Willy Timmermans-
Foto's Wilma Timmermans

Van Schin op Geul naar eindpunt Visé

Zondag 30 oktober 2005. Omdat we in ons overnachtingadres zo vroeg konden ontbijten als we wilden, ontbeten we om 6.30 uur. De klok was de voorgaande nacht een uur teruggezet. Nu werd het rond 7.15 uur licht; een dag tevoren was dat nog 8.15 uur. Rond half acht begaven we ons op pad. Eerst liepen we door Schin op Geul. Bij hotel Geulzicht, het overnachtingadres van de afgelopen twee jaar tijdens de Heuvelland-vierdaagse, verlieten we het dorp.

Schin op Geul - Rijckholt, 24 km

We kwamen langs het 3-sterren hotel Rozenhof en staken het spoor over. De spoorlijn volgden we nu aan de andere kant, met uitzicht op rotswanden. Ons pad steeg en daarop werd kapel De Kluis bereikt.

Daarna daalde ons pad naar de Geul ter hoogte van de Drie Beeldjes. We staken de Geul over en liepen nu door een statige brede beukenlaan. Kasteel Schaloen kwam in zicht. Hier was een heemtuin bij. Een bordje gaf aan dat de tuin in april 2006 weer open ging. We staken in Oud-Valkenburg de doorgaande weg over en passeerden een kapelletje.

Over de flanken van de Sint Jansberg bereikten we het Gerendal. Dit Gerendal liepen we geheel uit en kregen daarop uitzicht op Scheulder. Hier was

het dorscafé nog dicht. Buiten Scheulder spraken we twee wandelaars die het Krijtlandpad liepen, maar van de route afgedwaald waren.

We hadden inmiddels al de korte broek aangedaan, want het was weer zonnig en warm weer met temperaturen tot 22 graden.

Na buurtschap Heerstraat, dat ten zuiden van IJzeren ligt, werd Groot Welsden bereikt. Net buiten Groot Welsden hadden we een rust op een bankje. Hier constateerden we dat een meegenomen limonadefles leeg was en dus vergeten was om die met water te vullen. Maar

een andere fles was nog wel gevuld. Daarna liepen we onder langs de Schiepersberg naar Cadier en Keer. Tegenover de kerk kagen drie cafés. Het eerste was propvol met wielrenners en het derde was dicht. In het tweede café dronken we wat en hier was het vrij rustig. Na Cadier en Keer liepen we naar de Orenberg toe. We constateerden pas aan het einde van een lus dat er een fraai ommetje te maken was.

Langs de Riesenberg werd Gronsveld bereikt. Aan het eind van het dorp besloten we naar de doorgaande weg te lopen, hier Rijksweg genaamd. Daar

liepen we de weg terug tot aan huisnummer 76. Hier was café Spronck gevestigd, waar we een pelgrimspadstempel konden krijgen.

We vervolgden ons pad weer en liepen weer hetzelfde stuk terug. We kwamen langs een begraafplaats met een bloemenstalletje. Vanwege Allerheiligen werden op de begraafplaatsen veel graven extra versierd met bloemen. We betraden het Savelsbos en dwaalden hier nog even door alvorens dit te verlaten en naar Rijckholt af te dalen.

Hier overnachtten we in eetcafé annex pension 't Riekelt. De kamer was nog niet klaargemaakt toen we arriveerden. Na drie kwartier konden we deze betrekken. Toen we 's avonds om 18.00 uur eten bestelden, kwam dit pas om half acht. Daarop besloten we geen nagerecht te nemen.

Het was weer een zonnige en warme dag geworden. Het was deze dag heel druk met wandelaars geweest. We zagen er wel 300 à 400.

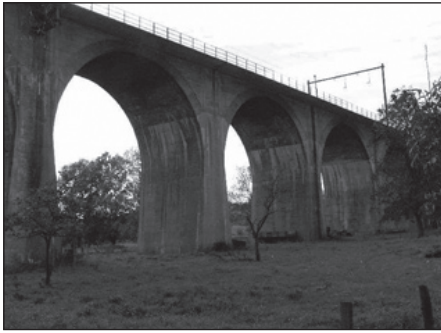
Rijckholt - Visé (B), 19 km

We konden pas om 8.30 uur ontbijten. Want eerst moesten de kinderen naar school worden gebracht. Rond 9.15 uur

begaven we ons op pad. Na een kwartiertje lopen bevonden we ons weer op het officiële parkoers. We dwaalden nu een tijdlang door het Savelsbos. Verschillende keren hadden we vergezichten.

Nabij camping De Bosrand liepen we even van de route af en dronken er koffie. Officieel ging het café-restaurant om 11 uur open, terwijl het half elf was toen we daar waren. Een dienstmeisje dat de boel schoonmaakte, maakte hier geen uitzondering op. Maar toen we bij de receptie annex kampwinkel kwamen, zei een dame, dat als we alleen

koffie wilden hebben, dat dat wel kon. Er kwam een splitsing met het Krijtlandpad. Wij vervolgden met het Pelgrimspad. We zetten nu koers naar Mesch. Dit plaatsje heeft eigenlijk twee kleine centra. We liepen langs een café dat gesloten was.

Spoedig verlieten we dit plaatsje weer en even later passeerden we de grens met België. Even volgden we een wat drukker weg. Maar spoedig sloegen we een alleraardigst graspad in, dat naar Moelingen leidde. We kwamen langs een kruising die recentelijk was gerenoveerd.

Aan de rand van Moelingen lag aan onze rechterhand een groot oud huis waar logies geboden werd. We staken het riviertje de Berwinne over. Nu volgde een mooie holle weg, gevolgd door een pad over een weiland.

Op weg naar de spoorlijn van Berneau naar Visé liepen we over een plateau zonder bomen en hadden in de verte

Nu staken we enige weilanden over en voor een boerderij liepen we even aan de verkeerde kant van de boerderij langs. Door bosgebied werd buurtschap Les Trihes bereikt. Hier volgden we een kilometer een verharde weg. Over een veldweg daalden we af naar de Berwinne.

Vlak voor de brug over de Berwinne was een splitsing. De hoofdroute van de GR5 sloeg hier af, terwijl wij de aftakroute naar Visé volgden. Dit was de officiële hoofdroute van Pelgrimspad 2.

Door een buitenwijk van Sur-le-Bois steeg ons pad. Bij een restaurant staken we de weg van Dalhem naar Visé over. Via Souvre werd Visé bereikt rond 15.15 uur.

Na 20 minuten vertrok de trein naar Maastricht. Tussen Eijsden en Maastricht hadden we een paspoort- of legitimatiecontrole door douaniers.

In Maastricht hadden we 35 minuten overstaptijd. Met een vertraging van

uitzicht op industriegebied. We daalden af naar Berneau. Hier was een hoge spoorbrug met grote ronde bogen. We liepen er onderdoor en staken even later het riviertje de Berwinne over.

een half uur kwamen we in Utrecht aan en reden verder huiswaarts.

-Henri Floor & Coos Verburg-
tekst en foto's

UIT DE MEDIA

Zwitserland (1)

Dat de oud-leden van de Zwitserse Garde van het Vaticaan goed kunnen wandelen, hebben ze onlangs wel bezworen toen ze van Zwitserland naar Rome marcheerden. Diezelfde mars maakte de Zwitserse Garde vijfhonderd jaar geleden bij de oprichting.

Bron: *Eindhovens Dagblad*, 11 april '06

Zwitserland (2)

Bergwandelen is weinig belastend voor het milieu, zolang het een enkeling betreft. Maar daar waar massa's mensen door de bergen struinen, verandert de essentie van het wandelen. En anderhalf miljoen mensen trekken jaarlijks de bergen in.

Dit is een dilemma voor Jolanda Linschooten, auteur van het boek 'Bergtochten in de Zwitserse Alpen' (Uitg. Gottmer, ISBN 90-257-3753-6, € 24,95). In de gids staan 24 dagtochten en 10 meerdaagse tochten, variërend van redelijk eenvoudig tot net geen bergbeklimmen. Eenderde deel van haar boek wordt in beslag genomen door interessante weetjes en feiten over de Alpen, die ons er nog eens mee confronteren dat we respectvol moeten omgaan met het bergmilieu.

Bron: www.dominicus.info

Rembrandtjaar

In het kader van het Rembrandtjaar heeft de VVV Amsterdam een wandelroute gemaakt die begint op de plek waar onze beroemdste schilder jarenlang heeft gewerkt: het Rembrandthuis aan de Jodenbreestraat, dat zoveel mogelijk in oude staat is teruggebracht.

De tocht voert verder onder meer langs het Waaggebouw, waar in Rembrandts tijd lijken werden opgesneden tijdens anatomische lessen. Andere gebouwen die in verband worden gebracht met Rembrandt zijn de Oude Kerk, het paleis op de Dam, zijn latere woning aan de Rozengracht, het Begijnhof en het Doelenhotel.

De moderne wandelaar kan de route ook tegen betaling downloaden voor MP3-spelers via audiotourist.

Bron: *Toer (Stayokay)*, voorjaar '06

Foto's altijd welkom!

Een foto zegt soms meer dan honderd woorden. Daarom is de OLAT-redactie altijd verheugd als wandelaars foto's opsturen van de tochten die zij lopen. Vooral als het OLAT-tochten zijn natuurlijk!

Hiernaast en op de pagina's 3 en 6 van dit nummer 'debutteert' Winnifred van den Boom met een serie prachtige foto's, waaruit wij nog vaker zullen putten. Frans van den Boom fungeerde als koerier en schreef er dit briefje bij:

Hallo Margriet,

De foto's zijn genomen bij de Maasduinenwandeling in Well in Noord-Limburg. Het betreft de wandelaars van de dinsdaggroep van OLAT op 11 april 2006.

Ondanks de grote afstand was de opkomst, ruim veertig personen, heel goed. Het mooie weer en de mooie water- en duinrijke omgeving nodigde uit om enkele mooie plaatjes te maken.

Winnifred is een beginnende fotografe en vaak wordt het fototoestel vergeten, maar deze keer niet.

*Groet, Frans van den Boom
namens Winnifred*

PINKSTERTOCHT 2^e Pinksterdag **te MILSBEEK** **maandag 5 juni 2006**

Start en finisch: Trefpunt Kerkstraat 31, 6596 AK Milsbeek

Afstanden en starttijden:
42 KM. vanaf 07.00 uur (Marathon)
28 KM. vanaf 08.00 uur
20 KM. vanaf 09.00 uur tot 13.00 uur
12-6-2,5 KM vanaf 09.00 uur tot 14.00 uur

Inschrijving en inlichtingen: P. v.d. Ven, Korhoenderveld 109, Cuyk
telefoon 0485-322325

VERHEES
reclameproductie

OOG VOOR RECLAME OOG VOOR DETAIL

Gun uw klanten een heldere kijk op uw bedrijf; wij verzorgen uw complete bedrijfspresentatie van ontwerp tot realisatie geheel in eigen huis!

Oog voor u én uw klanten!

HOGELANDESEWEG 101 • 6545 AB NIJMEGEN • T 024 3231021
WWW.VERHEESRECLAME.NL

RECLAMEBELETTERING • FULL-COLOUR PRINTEN
TEXTIELDRUK